

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Valerii Flacci Setini Balbi Argonauticon Libri IIX

Valerius Flaccus Setinus Balbus, Gaius

Lipsiæ, Anno M.DC.XXX

Ad librum I.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1194

AD
LIBRUM I.

VERS. I. PRIMA) pro, primūm, adverbium
pro nomine: per antimeriam. Barthius;
μοισῆς καπνογόνη σίου, lib. I. Advers. c. 17. & ad
Gratii Cyneget. v. 25. vide infra v. 33. Et ita
refero ad τὸ περίβιο, ut sit, primūm περίβιο. Infra v. 724.
— Celsis an si freta puppibus essent
Pervia.

Lib. 4. v. 710.

Tum freta, que longis fuerant impervia seclis
Ad subitam stupere ratem.

v. 1. DEŪM FRETA) Infra v. 637. sacros fluctus no-
minat. Sunt autem Deorum freta, Sol. eorum tum
imperio vacantia, qua mortalium usus hactenus non
contigerit. Barth. ad Claudian. lib. de bello Getico
v. 1, sive ut scribit lib. 1. adv. c. 17. & lib. 17. c. 9. Deūm
freta ideo nominat, quia, antequam ab hominibus ini-
rentur maria, Deorum sedes, veteres zuturnabant. Pedo
Albinovanus in navigatione Germanici:

— Aliena quid aquera remis
Et sacras violamus aquas, Divumq[ue] quietas
Turbamus sedes?

Statius 1. Achilleid. v. 64.

Ex quo jura freti, majestatemq[ue] repostam
Rupit Insomia puppis Pagasa rapina.

Vide infra v. 672.

v. 1. MAGNIS NAUTIS) De Argonautis ad aureum
vellus petendum proficiscientibus Orpheus, Apollo-
nius Rhodius libris quatuor. Pindar, Pyth. 4. Seneca

in Medea, Ovid. 7. Metam initio; & 1. Pont. 5. Dares initio libri de Trojæ excidio. Strabo lib. 1. Catull. in Argonaut. Statius libris Achilleides duobus. Theocrit. Idyll. 13. Horat. Epod. 3. Lycophron in Cassandra v. 1314. ubi eruditiss. Meurthius in Commentario p. 326. Joseph. Icanus de bello Trojano lib. 1. v. 52 & seqq. ibi; amicus noster, præstantiss. Dresemius. Suidas in δέρας τῷ Χειρούντασ. Hygin. fab. 14 & lib. 2. p. 74. Claudian. de bello Gerico v. 1. Rhodoman. in Argonauticus. Natal. Comes lib. 6. c. 8. ubi nomina Argonautarum enumerauntur. De Argonave, Gyrald. lib. de navigiis. Natal. Comes ibidem. Rittershus. ad Oppian. 1. Cyneget. v. 28. Nomen hinc navi obvenit ab Argō aristifice. Joseph. Icanus lib. 1. v. 80.

Autor ratus Argus, & Argo

Navis erat, sed usq[ue] crudis.

Vide hic lib. 1. v. 93. 477. lib. 2. v. 390. lib. 4. v. 365. 3870. Infra v. 457. Ab Argo, filio Phryxi, dictam vult Phercydes. Scholiast. Apollonii: ὁ μὲν Απόλλωνος καὶ εἰς τὴν Αργὸν δῶν Αἴγυνθος καταπλακάσασκεν. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Σάργης θφείξεις γένεται.

v. 1. MAGNIS) Justinus lib. 42. nuncupat principes juventutis totius ferè orbis, εἰς exercitum fortissimum virorum. Noster autor lib. 2. v. 644 duxes & robora 18. v. 415. Minya fortissima pubes Hic inferius v. 237. ingentes anima. Catull. Argire robora pulis: &c, heroas Deum genus, neminat. Virgil. 4 ecloga v. 35 delectos heroes. Pindar. Pyth. 4. ναυτῶν ἔστων, ημίθεος ναύτας, παιδίσας ὑπερβύμων τε Φάτνων καὶ Θέαν. Theocrit. Idyll. 13. Θέον ἔστων πρόσων, ἀχριτάς πατοῦν εἰς ποδίων πεζολεπεγύμφυσος ἢ ὄφελής πε. V.N. ad Horatii Oden XVI Epod. v. 57. Gifan Ind. Lucret. p. 401. L. Johan. Scoppam lib. 1. Collectan. c. 15.

v. 1. CAVINUS. Vide Barth. ad Nemesiani Cyneget. v. 1.

v. 2. FATIDICAMQ; RATEM) Lycophron in Cassandra v. 1324. nuncupat την λάλη θεγυνίσταν, picam loquentem. Ubi Meursius p. 330. Argonavis loquacē malū ē quercu Dodonea habuisse dicitur. Infra v. 302. Meminerunt Philostratus in imaginibus, Sophocles in Trachinis. Apollon. lib. 1. v. 517. & lib. 4. v. 583. Aeschylus φιλελθέρεος, citante Philone alicubis

περὶ δύσιν Αργοῦς ισεργίαν δαχζον ξύλον;

Orpheus οὐλαλον Αργῷ, & λάλον τρόπῳ appellat. Lucianus in Somnio leu Gallo T. 2. p. 594 νῆσοι τοι πίπερίστας, εἴ σου γά της Αργοῦς τρόποις ἐλάτην ησάν. ubi in plura notavit Gilb. Cognatus p. 641. Seneca Medea v. 349. Ipsaq; vocem perdidit Argo. Hygini. lib. 2. Poet. Astronom. c. 38. Carol. Paschal. lib. 7. Coron. c. 13.

v. 3. AUSAS SEQUI) Maronianum est, lib. 5. Italiam sequimur sanguinem & volvimus undis. Barth.

v. 3. MEDIOSQ; INTER JUGA CONCITA CURSUS RUMPERE) Translatio vocum est, nam, media jugo cursus interrumperet, dicendum erat. Concita, ad celeritatem Symplegadum referunt. Rumpere, violenter, tam cursus significat. Sic Claudianus:

— Coeuntibus aquor

Armatum scopulus audax irrumperet Argo.

Barth. lib. 1. Adv. c. 17. qui etiam ad Claudianum, de bello Getico v. 2. legendum hic arbitatur, mediob. 1. 1. c. cursu.

v. 3. JUGA CONCITA) Confer inferius loca, quæ hic cito. Theocrit. Idyll. 13. ubi Symplegadas εἰς ἀξωίστας dicit. Martin. in Lex. Symplegades insula, quas inter se concurrere & quasi configere fabulantur. Ex & Syndromades, à concursu. Lucan. lib. 2. v. 715.

Ut Pagaearatis, peteret cum Phasidis undas,

Cyaneas tellus emisit in aquora cautes:

Raptā puppe, minor subducta est montibus Argo.

Vana

4 JOH. VVETZII COMMENT.

Vana repercutit pontum Symplegas inanem,
Et statuta reddit.

Juvenal. Sat. 15.

Concurrentia saxa Cyanis.

Pindaro μέτραν οὐδεγον. Hinc Argo Theocrito εἰπε
δεγκάδαν ρωσ. Vide Lucan. lib. 3. v. 194. Infra lib. 1. v.
59. 635. lib. 2. v. 381. lib. 4. v. 560. 575. 582. 586. 636. & que
noto lib. 5. v. 299. 482. lib. 8. v. 195.

v. 4. FLAMMIFERO OLYMPO) Seneca de
Phœbo in Herc. Fur. v. 620. Qui alterna curru spacia
flammarum ambiens, ex sebris terris caput. Thyeste v. 853.
Leo flammarum astibis ardens, Infra lib. 5. v. 581. Flam-
migeri proles Perseia solis.

v. 4. CONSESTIT OLYMPO) Infra lib. 5. v. 294.
Manil. lib. 5. v. 30. Et lib. 1. v. 401.

Tum nobilis Argo
In cœlum subducta mari quod prima currit,
Et meritum magnis Mundum tenet acta procellis;
Servando Dea facta Deos.

Et lib. 5. v. 13.

Et Ratis Herosim, quæ nunc quoq; nāvigat astris;
Aratus in Phœnom. p. 152. ibiç; Theon.

v. 5. PHÆBE MONE) Monere, est, docere, Virg.
7. Aeneid. v. 41.

Tu ratem, tu, Diva, mone: dicam horrida bella.
Barth. lib. 21. Advers. c. 2.

v. 5. Si Cum æ MIHI) Eos proximè senten-
tiaz accessuros arbitratur eximus Barthius, lib. 1. c. 17.
si qui divinaverint, Sibyllinorum carminum aliquid
vel interpretatum Valerium, vel laudatum publico
dedit, aut prefissis adhuc castâ suâ domo, cum hæc
scriberet. Solent enim in initiis operum novorum,
veterum suorum laborum ratus meminisse, ut Pappinius
Achilleide v. 8.

Tu

IN LIBR. I. VAL. FLACC.

Tu modo, si veteres digno deplevimus haustū,
Da fontes mihi, Phœbe, novos, ac fronde secundā
Necte comes.

Aut Valerius non primè Argonautica hæc aggressus videtur, quibus immortuus est, sed alio opere Spiritum illum generosum antè exercuisse. Quod ipsum repetit & lib. 52. c. 13. Idem lib. 53. c. i. ita explicat: Si frat̄ castā cortina domo, h.e. si eō me honore dignaſt̄, ut domi me adflatu Poetæ dones, & talis pectus meum subess; qualis olim castam illam fatem, cuius fama tuā gratiā est pérpetua. Et si ego tua mysteria castè, atq; ut fas est, celebro, req; familiariter mihi & domesticum Numen non minori reverentia colo, quam olim Sibylla, quæ tuam gratiam faveantissimam promerita est. Alludit autem scriptor doctissimus & ingenii minimè vulgaris ad Virgilianum illud Elega. IV. — Cumati venit jam terminis etas.
Et vatēni se exinde Vespasiani rerum & Domitiani futurum vovet & pollicetur. Nam quæ Sibyllinis carminibus de Christo, omnium principe, ex Iudea oriundo, & Imperio novo orbem terrarum occupatō, vaticinata erat illa; ea vulgus ad Vespasianos ducebatur, qui Iudeis domitis, Romæ imperatunt. Svetonius de iisdem temporibus: Pererebuerat Oriente toto vetus & constans opinio, esse in fatis, ut eo tempore Iudea profecti rerum potirentur. Id de Imperatore Romano, quantum postea prædictum patuit, Iudei, ad se trahentes, rebellarunt. Narrant autem Pagani, eam prædictionem Iudeorum libris contineri. Tacitus lib. 5. hist. Pluribus persuasio inerat, antiquis Sacerdotum libris contineri, eo ipso tempore fore, ut valeceret Oriens profectus Iudea potirentur, qua ambages Vespasianum ac Titum prædixerant. Hæc verò aut talia gnarus in Sibyllinis etiam libris existare, se eorum conscientum facit, aut ab Ibræis prophetis, gente mirificè exosæ, in Sibyllas trans-

transculit, & Vespasiani res gestas ex variis libris cansti-
turum se ait Valerius Flaccus. Nempe Vespasianum
eum principem esse, qui tanto ante tempore sit praedi-
ctus, sese autem cum esse, qui carmina Sibyllarum
illa possit interpretari. *Hac amicus noster Barthius Clas-
sissimus.*

v. 6. CORTINA) Tripodem habitare Apollo crede-
batur. Euripides Iphig. Tauricā:

Ἄροις μαντεύων δέ ἐπέ-

βος ζαθέων, τρίποδες δέ εὐχειρίη

Ταύτες, εν ἀψεύδες δέογει.

Eodem modo poetæ, cum feliciter carmen scriberent,
domi se tripodem, aut cortinam Apollinis habere di-
cebant. Barth. ibidem.

v. 6. SI LĀUREA DIGNA FRONTE VIRET) Veteres, cum versus scribebant, soliti sunt se coronare-
dimire; Deos videlicet sibi conciliantes hac tanquam
religione. Turneb. 19. Advers. c. 3. Confer Paschal. 8.
Coron. c. 13.

v. 7. TUQΣ, Ο PELAGI) Exclamatio, poetis
non inusitata. Vide Claudian. de bello Gildon.
v. 116,

v. 8. VEXIT) Non mare duntaxat vehere naves
dicitur: sed & ipsæ: uti ostendi 1. Trist. 2. v. 31. unde
eas *vehicula marina* Antistes Hippomenis appellavit.
lib. 1. de doct. Christ. c. 4. & Theodoret. de provid.
Dei Orat. 4. ὥξνα γαλάτιον.

v. 9. PHRYGIOS JULOS) Julianum Casarum do-
mum, quæ tum temporis jam extincta erat, exprimit;
ut fato quodam Britanniarum imperium debitum Ve-
spasiano per adulationem ingerat. Nec audiendus
hic Meursius, qui ad Lycophronem p. 106. Trojanas
naves & ιελοπίζες Paridis interpretatur. Barth. lib. 26.
Advers. c. 3. Videatur & Turnebus lib. 17. Advers. c. 9.
itemq; præstant. Dresenius ad Joseph. Istan. lib. 1. v. 71.

v. 10.

ISTIUM .1

IN LIBR. I. VALER. FLACC.

v. 10. ERIP E ME POPULIS) Poëtae, cum
cōciperent egregium carmen, cœlo levari se arbitra-
bantur; & crasso turbulentōq; isti aeri eximi, divisiq; que
accedere. Sic de Pindaro Horatius 4. Carm. 2.

Multa Directum levat aura Cygnum,
Tendit, Antoni, quōties in altos
Nubium tractus.

Barth. lib. 1. c. 17.

v. 10. ET HABENTI NUBILA TERRÆ) Boeth.
lib. 3. met. 9. Disjice terrena nebulas & pondera molis.

v. 11. FAVE) Brisson. De Formulis.

v. 12. PANDET) And. Schott. lib. 2. Observ. c. 56.
ita legendum putat:

— Versam proles tua pānget Idumen;
(Namq; pote) & Solymo nigr —

Idq; Svetonii autoritate, qui in Domitianō c. XI. Si-
mulavit, ait, & ipse mirè modestiam, in primisq; Poeticæ
studium tam in suum antea sibi, quam postea spretum &
abjectum; recitavitq; etiam publicè. Ex quō & illud il-
lustretur; quēd genti Flavix delubra refert hic insti-
tuta. Narrat enim idem Tranquillus, natalem domum
in templum gentis Flavia convertisse; quod & P. Victor
agnoscit in Regionibus Urbis Romæ Adhæc Sta-
tius lib. 5. Silv. carm. 1. v. 241.

— Est hic, agnoso, minister

Illiū, eterna mōdo qui sacraria genti [Flavix]

Condidit, inq; alio posuit sua sidera calo.

h. e. in altero cœlo indigetavit, & transcriptis suis
jam consecutatos, ac Divos. vide & Barth. lib. 1. c. 17.

v. 12. IDUMEN) Judeam. Sic Martialis lib. 2. epig. 2.
ad Domitianum:

Frater Idumeos referat cum Patre triumphos.
Silius lib. 3.

Paluferamq; Senex bello domitabit Idumen.
Barth. lib. 1. c. 17. Idumæa autem peculiaris regio est;

I. WETZELI

LAMBERT. COMMENT.

ut ex Josepho aliisq; notum, & à Palæstinâ se Jungitus
à Plinio lib. 5. c. 13. Ἰδουμαῖοι Ιδουμαῖοι Idumæos appellat.
Stephanus à voce, quæ rubrum apud eos sonant. Se-
quens autem ætas cum Judæorum appellatione con-
fudit. Idem lib. 5. c. 2. v. 13. Estq; regio finitima Ju-
dæz meridiem versus, & Arabiæ atq; Ægypto. Nomen
habet ab Edomo, qui fuit Esavus. Martin. in Lex. qui
videatur in Erythraus. Vide Josephum lib. 2. Antiq.
Judaic. c. 1.

v. 13. NAMQUE POTENS) Barth. lib. 26. c. 3. leg.
Jamq; potest Selymo- h. e. jam sufficit ingenio ad ca-
nenda illustria fratris gesta Domitianus.

v. 13. MIGRANTEM PULVERE) Quod scilicet ma-
gnos duces militiæ redeuntes etiam humus conspersos &
sordidos poetæ describunt. Horat. 2. Carm. 5.

Audire magnos jam videores duces

Non indecorò pulvere sordidos.

Claudian. de 3. Honorii Cons.

Sit flamme crebro

Turbidus, q; grauio respersus pulvere bellis.

Adi J. Caspér. Gevart. ad Statuum 1. Silv. c. 6. Hoc ve-
rè expressum ex illo Horatii 1. Carm. 6.

Pulvere Troicō nigrum Merionem;

Scribit And. Schott. lib. 2. Observ. c. 56. Infra lib. 26.
v. 419.

Bellis mediæq; ut pulvere pugna.

Sit comes.

Lib. 4. v. 606.

Ludo volitans cum turma superbo

Pulvereis exultat equis.

v. 14. ET IN OMNI TURRE FURENTEM) Ardo-
rem Tibi bellicum designat, qui in omnibus hostium
munitiis velut princeps Martia fecinora designet.
divino quedam furore percitus. Pariter verò muni-
tiones fortissimæ urbis innuit. Barth. lib. 26. c. 3. quæ
&c

§. lib. 2. c. 9. illustrat insolentiores hanc phrasin.
In omni turre fure.

v. 17. IN TYRIAS CYNOSURA CARINAS CER-
TIOR) Eustath. in Iliad. u. p. 42. ελικη τούρπος, ή ποτέ^{μετάλη} ἄρπτος λεγομένης ή ιστός ἄρπτος ή μικρός, ή Κωνί-^{τρας}, inquit ibidem p. 91. Manil.lib. i. v. 295.

Majoremq; Helice major decircinat arcum,
Septem illam stelle certantes lumine signant;
Quā duce per fluctus Grajā dant vela carina.
Augustō Cynosura brevis torquetur in orbe,
Tam spacio, quam lucominor; sed indice vinsit
Majorem Tyriō.

Videndum Ovid. 3. Faſt. v. 117. & 4. Trift. 3. v. 1. ibique
Notz. Seneca Herc. Far. v. 6. Medea v. 696. Thyest. v.
367. Arat. Phænom. v. 18. & seqq. ibiq; Theon. Cicero
3. quæſt. Academ. Infralib. 5. v. 70. Barth. lib. 34. c. 5.
v. 18. MAGISTRIS) V. N. 1. Trift. v. 31. Infralib. 3. v.
467. lib. 5. v. 66. lib. 8. v. 202.

v. 18. SERVANDA) Servare, est contemplari & ob-
servare. Lib. 4 v. 487. Simul aquora servant, affix
sum. Apollon. lib. 3. v.

οἱ δὲ ἐν πόντῳ

νεῦσοι εἰς ἐλίκην τε καὶ ἀστέρας Ωπιανος
ἴδεψαν εἰν γῆν.

Virg. 6. Aeneid. 6. v. 338. Dum sidera servas.

v. 20. SERENUS) I. clemens. Symmach. lib. 16. Ep.

41. Nec enim serenum clementia vestra animum sine his
irrgutis compulsiſſet, ſacro edicto populum convenire. Ovid.
24. Pont. 2.

Cumq; serenus erit, vultuſq; remiferit illos.

v. 21. ORSA) Ordiri, verbum proprium artis Miner-
via: docente Lipsio quæſt. epift. lib. 2. c. 24. Fefto. iest
rei principium facere. Lib. 5. v. 195. Tu precor orſa re-
gas. Et v. 291. Alia Orſa movebo. Lib. 8. v. 45. Contrat
virgo iterum notis funguitibus orſa eſt.

v. 22. FRENABAT) Tralatio ab equis; Frenare enim est regere. Seneca Medeā v. 3.

— Quaq; domitorēm freti
Tiphyn novam frenare docuisti ratem..

Et v. 865. Frenare nescit iras. Agamem. v. 201. Regina frena temet, & siste impetus. Infra v. 68.

Aut curru vellet savos frenasse dracones,
Prudent. in Romano v. 420. Quietum frenet orbem legibus. Et 2. in Symmach. v. 584.

— Impositis ut mundum frenet habenis.

Hinc Frenum pro imperio. Silius lib. I. Utq; dati rerum freni. Ita & habena pro imperio & regimine. Infra v. 559.

— Linquamq; datas ubi certus habenas.

Lib. 4. v. 570.

Et pater ipse maris pavidas detorquet habenas.

Ovid 15. Metam. v. 481.

Accepisse Numam populi Latiaris habenas.

V.N. ad D. Hilarii Genesin v. 156. Infra lib. 6. v. 162.

-Ingentis frenator Sarmata conti.

v. 23. OMNES) And. Schott. lib. 2. Observ. c. 54.
magult amnes: ut & Sabell.

v. 24. PETUNT) V.N. ad Horatii Oden XVI. Epod.
v. 42. Adde loca seqq. lib. I. v. 92. 136. 162. 192. 460. lib.
2. v. 74. 197. 306. 557. 559. lib. 3. v. 419. 530. 567. 694. 727.
lib. 4. v. 504. 527. 563. lib. 5. v. 282. 336. 341. 386. lib. 6. v.
599. lib. 7. v. 220. 325. 490. lib. 8. v. 122. 169. 188. 201.

v. 24. OTHRYN) Hinc Odrysus Orpheus v. 470. ut & lib. 5. v. 99. qui & Thracius sacerdos lib. 4. v. 85. Ibid.
v. 466.

Tune ille Odrysus Phineus rex inclitus ora.

Statius 5. Silv. carm. 1. v. 205. Odrysus vates. Infra lib.
5 v. 439. Odrysum carmen.

v. 25. VERSABAT VOMERE) Infra lib. 7. v. 546.
-Mihis

— Mihi vertere tauri

Æquora. Virgil.i.Georg.v.118.

— Hec cum sint hominumq; boumq; labores
Versandi terram experti.

Etythraeus Indice Virgil. in Vertebat aratis centum
terram. Victorin. Massil.lib.2. Gen.v.159. Vertere ar-
va duris raffris. Silius lib.14.

Vomere verterunt primum novarura Sicano.

v.26. SED NON ULLA QUIES ANIMO) Infra
lib.7.v.244. Nulla quies animo.

v.30. VIRTUSQUE HAUT LÆTA TYRANNO)

Non enim gaudet tyranus virtute subditorum aut
cognatorum, quâ lœti sunt, pleriq; omnes alii homi-
nes. Barth.lib.57. Advers.c.17. & ad Gratii Cyneget.
v.1. Huic autem loco radios aliquot lucis immittas
ex Justini libro 42. Cum Jasonem perditum propter insi-
gnem periculis amq; regno suo virtutem Pelias rex cuperet ;
denunciat à militiâ in Colchos eum abire jubet, pelleq; arie-
tus memorabilem gentibus reportare : sponans interitum vi-
ri, aut ex periculo tam longa navigationis, aut ex bello tam
profunda barbaria. Vide Gruter.lib.2. Discursi in Taciti-
num p.125. & seqq. itemq; Saresber.lib.7. Policerat.
cap. 24.

v.32. LETHIQ; VIAS) Non. Marcell c.4.n.492
VIA, ratio, causa. Virgil.10. Æneid. Hac via sola fuit,
quâ perdere possit.

v.34. CLEONÆO JAM TEMPORA CLUSUS HIA-
TU ALCIDES) Vestitus enim leonina pellis erat
Herculi: Leoq; ille dictus fuit Cleoneus à loco, in quo ab
Hercule fuit vinctus. Auson. Idyll.19.

Prima Cleonei tolerata arumna Leonis,
Seneca Herc. Fur.v.796.

— Solvit à lava ferox

Tunc ipse strictus, & Cleonum caput

Opponit, ac se tegmine ingenti cludit.

13 JON. VVEITZII COMMENT.

Vide infra lib. 3. v. 566. 719. & lib. 8. v. 125. & Idyll.
προστάτης λεοντόφωνος.

v. 35. LERNÆ AB ANGUE) V.N. ad Prudent.hym.
14. Peristeph.v.381. Coint. Smyrn. lib.6. v. 212. Sene-
cam Herc.Fur.v.241.

v.37. IRA MARIS) Infra lib. 2. v.232. aquoris ira,
item v. 63.

Irato jam stridet in aquore Perseus.
Lib.8. v.580.

— aquora non sic
In scopulos irata ruunt.

V.N. ad Horat.2. Epod.v.6.

v.38. TRANQUILLA TUENS) Ita potius leg. quam
timens. Turneb. lib. 19. c.18. Tranquilla verò ponitur
pro adverbio per antimeriam : ut infra lib. 2. v. 555.
corva tuens. Vide lib.3. v. 128. Ita supra v. 1. prima, pro
primò vel primùm; πρώτη, pro πρώτῳ.

v.38. NEC FRONTE TIMENDUS) Verè à Tullio
scriptum epist.1. ad Q.fratrem : Multis simulationum
devolucionis regitur, & quasi velis quibusdam obtenditur
anuscujusq; natura. Frons, oculi, vulnus, persape men-
tiuntur, oratio verò sapissimè.

v.39. FICTIS DAT VULTUM ET PONDERA DI-
CTIS) Graphica versuti simulatoris descriptio ! Ni-
micum ubiq; ferè locorum simulans Afrani primas
obtinet. Cic.pro Sexto.

— Tectaque lues sub fronte vagantur.
Manil.lib.2. v.638. Ita Rufinus apud Claudian. lib.8.
Megera.

— Tradente dolos, gestus artemq; nocendi
Edidicit simulare fidem, sensusq; minaces
Protegere, & blandò fraudem pretexere risu.
Et Attius apud Non. Marcelli.c.40.62.

Sic vincitus animus multorum atrocij junctus malitia est;
Composita dicta pectora evolvunt sua;
Qua clara componaes, dicta factis discrepantia.

v. 41. DATQ; ANIMUM) Est, ad aliquid agendum impellere. Cicero pro Milone: *Hic Di immortales mentem dederunt illi perdito ac furioso.* P. Victor, lib. 7. Var. le^{ct}. c. 5. Infra lib. 4. v. 566. — D i forsitan ipse Auxilium mentemq; dabunt. Vide Comment. Teneunt. p. 649.

v. 44. HEU MAGNI SOLIS PUDOR!) Claudianus. Eutrop. lib. I. v. 9. Heu terra calig; pudor! Apud Senecam Oedipo v. 875. ipse de se Oedipus: *Saculi crimen vagor, odium Deorum, juris exitium sacri.*

v. 48. CUM SERUS FESSOS SOPOR ALLEGAT ARTUS) Cl. Marius Victor lib. 3. in Genesim v. 395. Irrigat & fessos dulcis sopor alligat artus. Statius Io. Theb. v. 275.

— *Ue quemq; ligatum
Infelix tellure sopor, supremaq; nubes
Obruerat.*

Seneca Herc. Fur. v. 1078.

*Preme devictum torpore gravi,
Sopor indomitus alliges artus.*

Lucret. lib. 4.

— *Cum suavi devinxis membra sopora
Somnus.*

Theocritus: πέδα μαλακό, Θάφεια δεσμοί. Infra v. 300. Mox ubi victa gravi cecidissent lumina somno. Confer Zinzerling. promulg. Crit. c. 47.

v. 49. MEQUE ASSIDUIS LACERA ILLIUS UMBRA) Illustrantur hac à Menfio ad Lycoph. p. 313: Gifan. Ind. Lucret. p. 373.

v. 50. NUMEN MARIS HELLE.) Natal. Comes lib. 6. mythol. c. 9.

v. 51. SI MIHI, QUES QUONDAM, VIRES) Schot. 1. Observat. c. 54. *Dontsámenos* seu Reticentia hic est, pro, vel poenas luisset. Actes vel occubueret.

Ira verò & Virgilius s. Aeneid. v. 397. Si mihi, que quondam fuerat; Si nunc foret illa iuventa. Et Aeneid. 10. v. 613. Si mihi qua quondam fuerat, quamq; esse docebat,
Vis in amore foret.

v. 53. OLIM ARDOR) Per uero coalescere poteat, ut apud Virgilium: ante-malorum, & Terentium: Semper-lenitas, similiaq; plurima. Schott. ibid. & c. 41. Vechner. lib. 1. hellenolex.c. 7. vide infra lib. 6. v. 61.

v. 54. BELLI REBUS) Circuito poetica, pro bello: ut Homerus μέγα ἔργον ἀρνεῖ: ejusq; suppar & emulus Coint. Smyrn. lib. 13. ἔργον πόθεν: ut Virgil. 8. Aeneid. grave Martis opus. Rittershus. ad Oppian. I. Hal. v. 105. Vechner. lib. 2. hellenolex.c. 8.

v. 55. CUR M.Q; ANIMI Q; VIRILES) Animi viriles dicuntur è diverso animorum muliebrium: ut apud Tryphonium legitur l. ult. ff. qui pet. tut. Et Virgil. 9. Aeneid. v. 311.

Ante annos animumq; gerens curamq; virilem.

Plura congesit Tiraquell. Connub. 1. n. 92.

v. 56. I, DECUS) Infra lib. 4. v. 629. Decus o Borea! Virgil. 6. Aeneid. v. 556. Idecus, i, nostrum! Noster autor lib. 2. v. 143. Decus q; patria laus una ruentis. Lib. 2. v. 612 lib. 4. v. 162.

v. 56. PECORIS NEPHELEI VELLERA) Lib. 5. v. 490. aurata pecudis exuvias. lib. 7. v. 54. Scilicet Aeolia pecudis potiatur ut aurô. Videatur Natal. Comes lib. 6. c. 9. & infra lib. 5. v. 490.

v. 57. REDDE THOLO) Spolia hostibus ademta, tholis templorum adfigere conseruerunt veteres Heroes, De sim Heraumve anathemata. Tholus Martinio est testudo, erectior camera; ut in templorum hemisphaeriis, unde donaria suspendi solent. Statius I. Silv. carm. 4. v. 32. ————— Accipit omni

*Exuvias Diana tholo, captivaq; tela
Bellipotens.*

Vide

Vide ibid. lib.3. carm.1.v.3. & seqq. & lib.5. carm. I. v. 235. & Thebaid.2. v. 734.

— Figamq; superbis
Armatolis.

Idem lib.4. v.332.

— Sacrisq; Exuvia cecidere tholis.

Vide Aeneid.9. v.406.

v.58. PROPIORQ; JUBENTI) P. Syrus: Cogit rogando, qui rogar, potentior. Sive, ut citatur ab aliis: Quando potentior rogar, tunc imperat. Unde Plato epist. 7. ei q; τρέψαντος δεσμός πειραγμένα ανάγκης εἰσιν. Quod πειραγμένη, appellat Cicero. Δύναμις τῆς ἀνάγκης εἰσὶ διάβαται, teste Pythagorā. Macrobius 2. Saturn. c. 7. Potestas non solum si inviteret, sed etiam si supplicet, cogit. Confer Piccartum Observ. hist. polit. dec. 5. c. 3.

v.59. SCYTHICO PONTO) Seneca Herc. Fur. v.1210. ponitum Scythen vocat. Medea v.212. pontuq; quicquid Seythicus a tergo videt. Ibid. v.44. Pontus, absolutē. vide infra v.331-345. lib.2.v.379-575. lib.8. v.207.

v.60. TANTOQUE POSSESSA DRACONEM VEL-
LERA) Claudian. de bello Gatico v.22.

— Insopitusq; refusum

Tractibus aurati cufstodem velleris anguem.

Lycophron nominat γάνευ δραποντοφράγεις ἐπιεπιστρέψην σκοτωτούς. Vide infra lib.7.v.522. & seqq. & lib.8. v. 56. & seqq. Senecam. Medea v.468. 471. 703. & Herc. Oct. v.18. Scholiastes ad lib.2. Apollonii p. 199. b. de ortu istius draconis ita scribit: ταῦτα τὸν καίκασσον φεύγειν τῇ τυφλοτοις πίτησι κεραυνωθεῖσι οὐ φέσι, οὐχώρας πιάσι αφῆσιν, οὐδὲ ἐγκέπειο οὐδὲ δίφθο. Φυλάθωσι οὐ φέσι.

v. 61. MULTIFIDAS LINGUAS VIBRANTEM)
Infra lib.3.v.457. angues linguis rapuer coruscis. Seneca
Medea v.686. Hic sera serpens corpus immensum trahit,
Trifidamq; linguam exertat. V.N. ad Prudent. præfat. 2.
in Symmach. v.28.

v.63. ET DABAT HESTERNO LIVENTIA MER-
LA VENENO) Infra lib.8.v.96. & 62. Turneb.lib.28.
Advers.c.45.

v.67. NUNC AERII PLANTARIA VELLET PER-
SEOS, AUT CURRU) Confer Ovid. 3. Amor. 5. & 3.
Trist. 8.

v.67. AERII PLANTARIA PERSEOS) Ovid. 4.
Metam. v.664.

— Pennis ligat ille resumis

Parte ab utraq; pedes, & eloq; accingitur uncō,

Et liquidum motu talaribus aera findit.

Græcis αἰδίλα. Eryth. in Ind. Virgil. in Talaria. Glos.
ταλάρια, talaria.

v.69. TRIPTOLEM) De eō Ovid. 5. Metam. v.613.
Hygin.fab.147. & 277. simulq; lib.2. Aetron. in Ophiu-
cho. Claudian. lib. 1. de raptu Proserp. v. 12. V.N.3.
Trist.8. & ad Horat. Epod.XVI. v.43.

v.70. VOMERE IMBUIT) Vide Sitzman.ad Boeth.
lib.3. met.2.p. 204.

v.70. QUERCUM DAMNAVIT ARISTA. V. N. ad
Prudent. 2. in Symmach. v.284. Claudian.1. de raptu
v. 30.

Vnde data populis fruges, & glande reliktā
Cesserit inventis Dodonia quercus arista.

Confer Paschal 8. Coron. c.12. Meurs.ad Lycoph. p.219.
Boch.ad Psalm 103. Seber. in Discursu de Agricult. p.
7. & 8. Joh. Mylium in Horte Philosoph. p.226. Joh.
Bapt. Portam lib.3. Villæ c.5.

v.73. PALLADE ARMISONA) lib. 3. v.87. agisone
fera pectore virgo. Lib.4. v.669. prima coruscanti signum
dedit egide virgo. Virgil.3. Æneid. v.5 43. --- Tum Nur-
mina sancta precamur Palladas armisone. Statius 2. Theb.
v. 716.

Diva ferox, magni decus ingeniumq; parentis,
Bellipotens, cui toruq; genit horrere| decoro.

Cassie

Cassis, & asperso crudescit sanguine Gorgon.

Virg. 3. Eneid. v. 435. Natal. Comes lib. 4. c. 5.

v. 75. DOMITO PONTO) Infra v. 605. Ingens gau-
dens comas aquora velo. Lib. 5. v. 299. Domitis Symplo-
gados undis : Seneca Medea v. 2. domitorem freti Tiphys
appellat. Et v. 517. Tiphys in primis dominor profundis.
Idem Hippol. v. 306. de Europâ: Peccatore adverso domus
profundum.

v. 76. TU SOLA ANIMOS MENTEMq; PERURIS,
GLORIA) V. N. 5. Trist. 1. v. 76. & 5. Trist. 13. v. 37.
Barth. Cassan. in Catal. glor. mundi, parte 1. Consid.
54. pag. 65. Eberhard. à VVeiche De vanit. glor. hum.
p. 44.

v. 77. TE VIRIDEM) Vividis, pro succipienô, ju-
venante & vernante. Barth. lib. 24. c. 15. & lib. 4.
cap. 4.

v. 78. JUVENESq; VOCANTEM) Hoc est gloria in-
genium: Eum quarit, à quo non cognoscitur; cum eo lo-
quitur, à quo non auditur; cum eo rem habet, à quo visa
non est: eum insequitur, qui ipsam fugit: eum honorat, à
quo parvi penditur: nolentem vult; non petenti se offert;
ignoto se credit. Horol. Princip. lib. 1. t. 12.

v. 79. ANIMI INCERTUM) μετηοργήντες ἔχοντες
Oppian. 4. Hal. v. 200. Terent. Hecyra 1. 2. Fecit, animis
ut incertus foret. Vechner. hellenolex. lib. 1. c. 2.

v. 80. TENDENSq; PIAS AD SIDERA PALMAS) Lib. 4. v. 472. Subsulit hic geminas Phineas ad sidera pul-
mas. Manus in altum sublatæ, orantis gestus est. Vide
Brison. De Form. p. 39. 40. 107. 108. Boch. ad Psalm 87.

v. 82. QUATERET CUM JUPITER IMBREM) Lib. 2. v. 12. Quatit ipse hiemes. Lib. 6. v. 169. Quatit ut
savo cum fulmine Phlegran Jupiter. Vide lib. 2. v. 112.

v. 83. PER ENIPEA) Intra v. 357. & lib. 5. v. 208.
Scholiastes Apollonii p. 118. a. Amicis οὐδὲ Ευπάτωρ
φύσεται γενέσθαι πονημένοι. Virg. 4. Georg. v. 362.

v.87. INNUBA PALLAS) Lib.4.v.604. *Divag. Gorgonei gestatrix innuba monstri.* Lege Natal. Comit. lib. 4. cap. 5.

v.88. ERIPE ME) Supra v.10. *Eripe me populis.* Liv.4.v.537. *Nunc me quoq; curis eripe.*

v.89. DABIT AURATIS ET CORNIBUS IGNIS COLLAS) Eximias significat hostias, ut taurum egregium, quibus cornua inaurabantur. Turneb. 19. c. 18. Natal. Comes lib.1.c.10. Seneca Oedipo v.135.

*Colla tacturus steterat sacerdos,
Dum manus certum parat alta vulnus,
Aureo taurus rutilante cornu
Labitur.*

v.90. PATER) Severus Endeliechus in Bucol. v.81. *Hinc taurus solidi vir gregis & pater.* Ita Ovid.de hirco, 1. De arte v.524. *Virg. pateris gregis.*

v.90. NIVEIQ; GREGES ALTARIA CINGENT) Natal. ibid. Erat illa præterea consuetudo, ut victimæ in auratis cornibus ad aras candidæ adducerentur.

v.91. PER ÆTHERA LAPSU) Ita Virgil.3. Æneid. v.225. *At subitò horrifico lapsu de montibus adjunt Harpyia.* Æneid. 4. v.223. *Vade agènate, voca Zephyros & labere pennis.*

v.93. TRITONIA) Lib.2.v.49. *Nec me tantum Tritonia cursum Erudiit.* Apollon.lib.1.v.109. *Tritonis Agnus.* Ibi Schol. *reptores tēs, Boarntas, Prosternas, labentes.* ex de ταῦτα λιθον ἐπιχρυσά Αγνύ. Vide Arnobium.

v.94. MOLIRI PUPPES) Non. Marcell. c.4.n.300. *Moliri, est extruere.* Virgil. 1. Æneid. *Moliriq; artem.*

v.95. PELIACAS IN UMBRAS) Umbras, pro filiâ umbrosâ: ut apud Senecam Hippol. v.1. *Ite, umbrosas cingite silvas.* Ita verò & Claudian. de bello Getico, Palladem ait unâ secessisse, Argo navi conficiendæ, arbores; v.15.

...Ipse magis

— Ipsamq; secundis

Argois trabibus jaētent judasse Minervam.

Ibi vide Barthium. Seneca Medeā v. 365. Non Palla-
diā Compactā manū, regum referens Inclita remos queri-
tur Argo. Vide infra v. 121. & seqq. Apollon. lib. 1.
vers. III.

v. 96. MACE TŪM q;) Macetas pro Macedonas di-
cunt poetæ, ut hīc Valerius. Scholiaſt. Juvenal.ad Sat.
10.p.96.b. Ita enim ibi legendum. Hesych. μακέντας
μακένδειος. Adi Scalig. Lect. Aufon. Barth. lib. 2. c. 16.

v. 101. PRIM AE IN FLORE JUVENTAE) Flos iuven-
ta, avi, atatis, pro ariuq; & vigore, h. e. optimā etatis
humanæ parte. Comment. Terent. p. 182. Dicitur Ju-
venta & Iuventus, ut Senecta & Senectus, et si non nihil
differant. Juventa enim est atatis, quum Iuventus sit
personarum : quemadmodum exponit Servius. Mox
v. 113. O utinam Graja rueret non omne juventa In nova
fata decus. vide lib. 5. v. 365. lib. 7. v. 274. 329. 509. lib. 8. v.
26. 257. Prudentius 2. in Symmach. v. 7. — Vernantes
flore juventa. Ita & Florus lib. 1. Ut quasi ad quendam
juventa florem pervenerit. Et ibidem: Hac iam ipsa im-
perii iuventa & quasi quadam robusta maturitas. Nota-
vit Herman. Busch. in Cent. Philolog. Epist. à Golda-

sto clarissimo editarum, epist. 36. Aufon. Popma de
diff. verb. lib. 3. Iuventa, inquit, significat lanuginem,
erumpentemq; barbam, atq; ipsum tempus prime adoles-
centie: Iuventus & iuvenilem etatem & iuvenum mul-
titudinem denotat. Val. Flaccus lib. 1. v. 604. Graia no-
vam ferro molem commenta iuventus Pergit. Confer
Jacob. Spiegel. ad Prudent. p. 302. Ita & crebro usurpa-
tur Senecta à Valerio nostro lib. 1. v. 77. lib. 6. v. 308. lib.
8. v. 14. 137. & 280. Senectus lib. 6. v. 285. Symmach. lib.
4. epist. 18. Annis en senectam vergentibus.

v. 103. STUDIUM q; INSONTIS ARATRI) Vide Se-
necam Hippol. v. 481. & seqq. Lips. cent. 1. Epist. 8.

v.106. ELATIS CORNIBUS AMNES) Auctor in Deorum Naturā Phornutus, fluvios effungi plerumque *κερατοφόρους ήσι ταυρεπτας*, ex violentō undarum impetu, qui mugitibus assimile insonet quiddam. Cels. Rhodig. lib.17. c.33. Turneb. lib.22. c.5. Natal. Comes lib.7. c.2. Meurs. ad Lycoph. p.160. Paschal. 10. Coron. c.4. V.N. 4. Trist. 2. v.41. Infra lib.5. v.485. Tot vigil pulcor rim a flumina cornu. Lib.6. v.618. Terrificis undassem cornibus Hebrum. Lib.8. v.186. Fundere non uno quens flumina cornu accipimus. Statius 4. Theb. v.841. *Eterne largitor corniger undae.*

v.108. ARMATA) Gifan. Ind. Lucret. p.300. ex v. e. legit: Flammata, h.e. impleta, completa. Sed armare veneno dixit: & Claud. Marius Victor lib.1. v.337. Ferrum infamare veneno, Silius lib.3. v.272. Alii legunt hic: Infecta. Notatq; Barthius lib. 5. c.XI. etiam Val. Flaccum brevem Syllabam, propter cæsuram, pro longâ ponere: ut hic: Arcadio cuius armata (vel infecta) veneno. Infra v.642. Tota cum protinus alnis Solvitur. Lib.3. v.233. Et justâ sanguis exuberet urnâ. Lib.7. v.291. Dignior es, & fama meis jam parta venenis. Lib.4. v.88. Et pavor & monstri subiit absentis imago. v. 603. Sed qualis & quanta viris insultet Enye.

v.112. NOTAT) Infra v.779.

v.117. CARINÆ) Carina, navis est pars infima; à Græcis vocatur, à facilī cursu, quasi currina dicta. Isidor. Orig. 19. c.2. Capitur etiam pro infimâ trabe, quâ navis fundatur. 4. Pont. 3. Dum mea puppis erat validâ fundata carina. Gyrald. lib.de navig. c.11. Felt. Carinantes. Synecdochice sumitur pro totâ nave. Hoc libro v.17.154. 301. 487. 549. lib.2. v.50. 637. lib.3. v.723. lib.5. 150. 186. lib.6. v.318. lib.7. v.220. lib.8. v. 417.

v.124. LENTOQ; SEQUACES MOLLIRI IGNE TRABES) Seneca lib.6. ep.51. Robora in redditam, quam-
vie

vis flexa, revocabis. Curvatas trabes calor explicat, & alies
ternata in id finguntur, quod usus noster exigit.

v. 126. V E L I F E R O M A L O) Infra v. 625. Vela super
tremulum volitantia malum. Gyrald. lib. de navig. c. 12.
Iudeo. Orig. 19. c. 2. German. Segelbaum, quasi vele-
rum arbor: Etiam Mastbaum / & simpliciter Mast.
Vide Martin. Lex. Statius 5. Silv. carm. I. v. 246. Lataq;
veliferi porrexit brachia mali.

v. 126. BRACHIA) Gyrald. ibid. c. 12. p. 593. Cornu
interdum à poetis per similitudinem brachia vocan-
tur: ut hic V. N. ad Horat. Odem XVI. Epod. v. 59.

v. 127. C O N S T I T U T U T L O N G E) Gyrald. T. I. p.
588. & seq.

v. 130. HIC S P E R A T A) Speratam Thetiden vocat,
quia Peleo in matrimonium destinata esset. Ex enim
puellæ propriè sperate; ut postea interpositò Sponsu &
pactò, Pacta atq; sponsa. Adi Jan. Guilielm. quæst. mi-
scell. c. 2. Infra lib. 3. v. 594. Ætates contrà thalamis &
virgine pacta Conciliat reges Scythices. Lib. 6. v. 44. Pacta
quod Albano coniux Medea tyrranno. V. 268. Enī cuius
thalamis Ætia virgo Dicta manet. v. 274. Pacta, sinus
en conjugis. v. 585. Pacti coniugis arma. Lib. 8. v. 153. Al-
bano fuit hec promissa tyrranno, non sibi: nil tecum miserè
pepigere parentes. v. 401. Sacri sibi consicia pacti Rollè-
gio.

v. 131. P E L E O S I N T H A L A M O S V E H I T U R T H E-
T I S) Catulli. de hupris Pelei & Thetidis.

v. 132. D E I E C T A L U M I N A P A L L A) Lib. 8. v. 204.
Atq; ibi deiecta resides in lumina pallia.

v. 134. H A N C P A N O P E D O T O Q U E) Homer Aliad. 6.
Hesiod. Theogonia. Gyrald. hist. deor. Syntag. 5. p. 167.
Natal. Com. lib. 8. e. 6. Virgil. 5. Aeneid. v. 825.

v. 136. S I C U L O R E V O C A T D E L I T T O R E C Y-
C L O P S) Ovid. II. Metam. v. 741. & seqq.

v. 139. PULSATQUE CHELYN POST POCULA
CHIRON) Natal. Comes lib. 4. c. 12. Statius 1. Achil-
leid. 184.

Tunc libare datus Bachanaq; munera Chiron
Orat, & attonitam vario oblectamine mulcens,
Elicit extremo Chelyn, & solantia curas
Fila movet.

v. 140. MULTOQUE INSANUS IACHO) Ovid. 3.
Metam. v. 536. Mota insanis vino. Refert Athenaeus lib.
2. c. 1. invenes quosdam Agrigentinos per ebritatem eo usq;
dementia progressos, ut se in triremi navigare, & mare ma-
gnoperè perturbatum esse arbitarentur. Omne itaq; supel-
lectilem unà cum lectu proiecere, quasi gubernator exone-
rare navem iussisset. Iacebant interim naufragi, &
supervenientes militum duces tanquam Tritones adora-
bant; & si portum attigissent, sostra ius per soluturos libera-
lissime pollicebantur. Tertio vix die ad se reversi sunt. Vnde
quidem illa domus Triremis capit nominari.

v. 141. RHÆCUS) Poin & Äliano lib. 15. hist. var.
Turneb. 19. c. 18. Infra lib. 3. v. 65. Qualis in Alciden &
Thesea Rhacus ruit.

141. ATRACIA DE VIRGINÉ PUGNÆ) Ovid.
12. Metam. v. 189. & seqq. Natal. Comes lib. 7. c. 4.

v. 142. CRATERES MENSÆQ; VOLANT) Ovid.
ibid. v. 242.

Vina dabant animos, & prima pocula pugna
Missa volant, fragilesq; cadi, curvij lebetes:
Res epulis quondam, nunc bello & cadibus apta.

v. 143. POCULAQ;, INSIGNIS VETERUM LA-
BOR) Vide lib. 2. v. 654. Virgil. Culice v. 65. Ovid. 13.
Metam. v. 682. Statuta 6. Theb. v. 531.

v. 146. MONYCHUS) Jan. Parrhas. epist. 2. T. 1.
Crit. p. 730.

v. 146. PERAGIT) πατεράζεται aut δισπάζεται.
Turneb. 19. c. 18. planè occidit. Barth. lib. 21. c. 10. Non
diffimi-

diffimiliter infra lib. 6. v. 246. *Lavum per luminis or-
bem Transfigitur.*

v. 147. **ACCLINISq;**) Ita recte legitur lib. 2. v. 92.
Acclinem scopulo iuveniunt. Lib. 3. v. 532. *Piceaq; acclinis
opace.* lib. 4. v. 307. *Inclinis & v. 534. reclinis.* Statius 5.
Silv. carm. 3. v. 36. Acclinis tumulo: ut & carm. 5. v. 26.
Idem Theb. i. v. 388. *acclinis posibit aula.* Et lib. 5. v. 354.
acclinis malo.

156. TALIA CONANTI LÆVUM JOVIS ARMIGER) Fuit Aquila apud veteres auspiciis accommo-
datissima: quod hic quoq; licet observare. Festus:
*Alites, volatu auspicia facientes, ista putabantur: buteo,
sangualis, immissulus, aquila, vulturius.* Exempla ha-
bemus apud Svetonium in Augusto c. 94. & 97. in Gal-
ba c. 1. & 4. in Vespasiano c. 5. in Domitiano c. 6. Vide
Theocrit. Idyll. 17. Pindar. Isth. 6. Peuc. de divinat. cap.
de auguriis. Barth. lib. 34. c. 14.

v. 156. **JOVIS ARMIGER**) Scholiast. Juvenal. ad
Sat. 14. *Aquila Jovis armigera dicuntur secundum fa-
bulas, quod in bello Giganteo Jovi adversus gigantes
fulmina ministrasse feruntur.* Plinius ideò, quia fulmi-
ne non tanguntur. Adi Rittershus. ad Oppian. p. 248.
Frischlin. ad hym. 1. Callimachi v. 68. V Volfg. Fratitz.
in hist. animal. Sacrâ p. 530. Infra lib. 2. v. 416. *Quin &
Jovis armiger ipse accipit à Phrygiô jam potula blanda mi-
nistrô.* Ovid. 12. Metam. v. 560. *Volutris que fulmina cur-
vis Ferre solet pedibus, Divum gratissima Regi.* Metam.
4. v. 362. *Regia ales.* Virg. 5. Aeneid. v. 254. *Præpes Jovis
armiger.*

v. 157. **ÆTHRA**) *Æthra, idem quod æther.* Græcis
æther est ætheris serenitas. Sed Latinis poetis *æthra*
latius patet; quibus significat ætherem & ærem.

v. 157. **FREMITUSq; CANUM**) Ita Statius Thebaid.
i. v. 551. *de raptu Ganymedis:*

*Sunt mæsti comites, frustraque sonantia laxant
Ora canes, umbramque petunt, & nubila latrant.*

v.160. **AEGAEI PROFUNDI**) Profundum, pro mari.
Profundum enim propriè, cuius pòrò sit fundus
Ister. Orig. 14. c. 9. ex Festo. V. N. 1. Trist. II. v. 39.
Glos. 8905. hoc alrum, profundum, gurges Infra v. 573.
Medio permitta profundo Carbas. Et v. 585. latum profundum.
lib. 2. v. 383. Aegaei scopulos habitare profundis.
Et v. 706. Pater ipse profundus. Neptunus lib. 3. v. 150.
lib. 4. v. 402. lib. 5. v. 337. 438. lib. 8. v. 214. Idem nota
vit Scholia. Juvenal. Sat. 13. p. 115. b. Seneca Agamem.
v. 137. Ut enim hinc profundum ventus hinc astu ra
pits.

v.160. **ALTA PROFUNDI**) Altum & Profundum
alternantur, cum de mari Sermo. Ponunturq; vel sub
stantivè, vel epitheti vicem sustinent. Infra v. 271. Irè
per altum. lib. 2. v. 2. Alta secat. v. 15. Minyis repetentibus
altum. l. 3. v. 2. lib. 4. v. 7. 267. 404. 560. 568. lib. 5.
v. 318. lib. 7. v. 129. 471. lib. 8. v. 352. V. N. 1. Trist. II.
v. 39.

v.168. **O QUANTUM TERRÆ**) Lucan. lib. 1. v. 13.
Heu quantum terra potuit pelagiq; parari. Habet enim
multum jucunditatis, solis caliq; mutatio, ipsaq; illa per
grinatio intersita. Plinius lib. 3. ep. 19. Tob. Magir. in Po
lymnone tit. Peregrinatio n. 4.

v.170. **LÆTA RECURRET CUM RĀTIS**) Sirae.
43. 26. εἰ τλέοντες τὴν γύλατην, διγύρευται τὸν κίσθων
άντης.

v.177. **VIRTUTIS HONORES**) Infra v. 55. Infernos
alma virtutis honores.

v.178. **SEDEATQUE**) i. placeat. Lib. 2. v. 383.
Si sedet, Aegaei scopulos habiture profundi.
Lib. 7. v. 427. Idq; sedes. Claudian. 1. de raptu v.
822.

Certa requirenti tandem sententia sedis.

Statius I. Thel. v. 179:

— Tibi summe Deorum

Terrarumq[ue] sator, scis hanc addere mentem sedis?

Virg. 2. Aeneid. v. 660. Et sedet hoc animo. Cum fertur sententia, sedendum est judici, ut ex l. Quisquis §. fin. Cod. de postulando, à D.D. colligitur. Vix enim, nisi sedeat judex mature causam videtur expendere. Et latam à stante judice sententiam non tenere, sunt qui notant ad l. A. procedente, Cod. De dilationibus & ad Sext. Decretal. De sententia & re jud. 5. Novell. 8. c. 3. Sedeunt. Roland. à Valle vol. 1. consil. 41. n. 14. & 39. Menoch. lib. 8. quæst. 61. De arbit. judic. quæst. Sedendo enim animus quæscit. Tametsi Menochius concludat, non tam ad necessitatem, quam ad decorem majestatis pertinere, ut judex sententiam sedendo ferat. Unde illa dies, quibus hoc fiebat, sessionum Dies à Latinis IC. appellabantur, à Græcis ἡμέραι θηραναι. Laudatur Philippus, Evangelicæ saltatriculæ maritus, à Josepho lib. 18. Antiq. Judaic. c. 6. Alastor μὴ δὲ τὸ πλεύ εἰ τοῦ γῆς τινεστέρο. οὐδόν δὲ θεοὶ τὸν αὐτῷ σὺν ὀλίγοις τοῖς ἐπιδέκτοις γηγενεῖς Θεοῖς, εἰς δὲ καὶ πάνερ ταῖς ιδοῖς ἐπουρανίοις. ὅποι τὸν οὐτονόταν εἰς γένεσιν γένεστο αὐτὸς ἐπιβούντων οὐδὲ εἴς ἀνθελάς, ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν· οὐδύντες τὸν Θεόν, ηγετούχοι γενομένας, παρέβαλπον ἀνεγέντων. Degobat semper in sua ditione, ac domo progrebathebatur cum selectis paucis comitibus, subsequente sellâ, in qua sedens ius solius est dicere. Et si quis ex occursu opem ejus invocaret, sine dilatione mox ibi sellâ posita residens causam cognoscet.

Seneca Herc. Fur. v. 706.

Quid, ille opaca qui regit sceptro loca,
Qua sede possimus temperas populos leues;

Mox v. 719.

— Campus hanc circa jacet,
In quō, superbō digerit vultu sedens
Animas recentes.

Et v. 730.

Non unus altā sede questor sedens
Iudicia trepidis sera sortitur reis.

Vide Boch. ad Psalm 118. n. 23. Sicut igitur iudex pro tribunali dicitur, & de causā, & in aliquem sedere: ita quoq; iudicis sedere dictum Ulpiano in l. si fidejussor. 7. in fin. D. Quis satis dare cogant. Si hoc iudici sedererit. Et id quidem in illā intestinā invisibilēq; animorum Republicā atq; Senatu, pro, si visum fuerit. Et sane, ut dictum, à secessione iudicis verbum iudici sedere effluxit; veluti à consurrectione Pedibus in sententiam irè: de quā Brisson. lib. 2. De Formulis, p. 184. Robbig. lib. XI. c. 15. & pedaria sententia; & Pedarii Senatores: quode consale Agellium lib. 3. c. 18. Quin etiam non aliter à statione patronorum, stanti verbo deliberationis & consilii notio alligata ac data. Æmil. Probus in vitā Pomp. Attici: Nam mihi stat atere morbum desinere, h.e. mihi consilium est, seu cum animo deliberatum est. Seneca Herc. Fur. v. 351. Stat, tollere omnem penitus Herculeam domum. Robbig. lib. 7. c. 17.

v. 186 CLAMOR NAUTICUS) Virg. §. En. v. 140.
Ferit aethera clamor nauticus. Prudentius præfat; 2. in Symmach. v. 11.

Clamor nauticus aethera
Plangens atq; ululans ferit.

Alias nominant κέλευχον, de quō Gyrald. lib. de navig. c. 19. Carrio lib. 1. Emendat. c. 10. V. N. ad Ovid. 3. Metam. v. 619. Ascon. Pædian. ad verba illa Ciceronis in Divin. Quibus se in classe uiti velle dicebat; annotat.: Cani remigibus celeuma per symphoniacos solebat, & per assav vocem, id est, ore prolatam, & ut in Argonavis per

per citharam. Sed quia hic, in classe, dixit, possumus intellegere, ad hoc symphoniacos capi solere, ut in classe pugnantes classicum canant: unde ipsi tibia classis nomen est possum classicum. Virg. 3. Aeneid. v. 128. & lib. 5. v. 189.

v. 187. AUT BLANDUS TESTUDINE DE FUIT ORPHEUS) De eo Hercules apud Lucianum T. 4. p. 330. Ορφεὺς ἐστι, σύμπλαγχὴν τῆς Αργοῦς ἔνεστι, ἡδίστη καλλιστῶν ἀπόλυτων πέριος γένη την αἰδηνήν εὐθύηντας εἰλάμπονται οἱρέτοις. Χαῖρε, ὁ καλεσθεὶς μεσικάτων Ορφεῦ! Seneca Medea v. 357. Infra v. 278. & 470. lib. 3. v. 159. lib. 4. v. 347.

v. 188. TIBI, RECTOR AQUARUM) Natal. Com. lib. I. c. XI.

v. 189. CÆRULEIS VITTIS) Victimæ caput vittâ vinciebantur. Infra v. 780. Taurus stabat adhuc, cui carulea per cornua vitta. Scholia st. Juvenal. ad Sat. 12. p. 113. b. & ad Sat. 4. p. 33. b.

v. 190. THETIDIQ; JUVENCAM) Feminis enim Deabus feminæ solebant hostiæ immolari. Turneb. 22. c. 27. Expressit autem hæc & desumit ex Virgilio 3. Aeneid. v. 118.

v. 192. LETHIFERA PERFRINGERE COLLABIPENNI) Lib. 4. v. 336. Hinc valida cadunt armenta bipenni. Ovid. Metam. 12. v. 248. — Veluti qui candida tauri Rumpere sacrificia molitur colla securi. Adi Brisson. de Form. lib. 1. p. 17. Bipennis Glos. δίσημος αξιην. Onoma st. πίλεχνος. Vide Isidor. Orig. 19. c. 19.

v. 193. IPSE TER AEQOREO) Natal. Com. lib. I. c. XI.

v. 193. LIBANS CARCHESIA) De verbo Libo copiose agit Martin. in Lex. Mox v. 204. Infra lib. 3. v. 456. Carchesium est poculum procerum, & circa medianam partem compressum mediocriter, ansatum, ansis à summo ad infimum pertingentibus. Macrobi. 5. Saturn. cap. 21. Cui adde Casaubon. in Athen. lib. XI.

cap. 7. Infra lib. 2. v. 656. Duci porgens earchesia
Grajo.

v. 194. O Qui SPUMANTIA Nutu REGNA QuA-
TIS) Lib. 5. v. 163. Ceu Juppiter arces impulerit, manus
aut imas Neptunia cerras. Hinc γανός dicitur à
Gracis Neprunus; quam appellationem hīc videtur
circumloqui. Turneb. 22. c. 27. Gerald. hist. Deor.
Syntag. 5. p. 159. Neprunus dicitur ἐρεῖχες, ἐρεῖχω,
ερεῖχω, & Τιντηπάς. h.e. Terriquassor & Tokurimo-
sor, ut apud Agellium Theodorus Gazeus expressi.
Lib. 4. v. 57. o. pater ipse maris. h.e. Neprunus. Supra
v. 188. rector aquarum. v. 193. aquoreus pater.

v. 195. TERRASQUE SALO COMPLECTERIS O-
MNES) Index Dracōtū in Cingutū, Cl. Mar. Victor
lib. 1. in Genes. v. 84.

v. 197. ILLICITAS TENTARE VIAS) Infra v. 632.
Hoc era illitus temerare rudentibus undas. Supra. v. 97.
Inexpertos tentare parentibus austros. Ovid. 3. Trist. 9.

Non rate, qua curā pugnacis facta Minerva,

Per non tentatas prīnas cīcurrīs aquas.

v. 197. HIEMBMO;) Hiems, édanversus pro tempe-
state. Gloss. χειμών, γνοφόδης νογ μεγας, tempes̄as. V.
N. 1. Trist. 1. 42. Vide infra v. 144. 630. 619. lib. 2. v.
434. 504. 704. lib. 3. v. 150. lib. 7. v. 51. Infra lib. 8.
v. 373.

v. 198. NEC NUNC M hi JONGERE MONTES) Instar Gigantum: de quibus Ovid. 1. Metam. v. 151.
Claudian. in Gigantomachia. Infra lib. 2. v. 16. & seqq.
V.N. 1. Pont. 1. v. 26. Virgil. 1. Georg. v. 281.

v. 202. IL LUM E GO) Apophopeus: Herino enim abru-
ptus est, ut esse iracundorum & indignantium esse so-
let. Simili pacto ut apud Virgil. 1. Aeneid. v. 139. Quos
ego: sed motos praest componere fluitus.

v. 202. NON-INDIGNANTIBUS) Ita supra v. 30.
& lib. 5. v. 1. hanc-lata. lib. 4. v. 100. non-invida. & v.

933. non-pavidæ. l.5. v.150. non-notæ. lib.7.v.3. non-mi-
tie. Lib. 8. v. 411. non-fidi. Ita Cicero lib.2. epist. 17.
Non-indisertus. Est γλυκεῖα λιτότης. Achilles Statius
Observat. c.19. Atticorum, inquit, esse proprium, —
unius affirmationis loco duabus uti negationibus: Et
præterea addit, unam etiam negationem cum priva-
tivâ dictione duas negationes efficere, unam valentes
affirmationem. Nubes exemplorum in sacris occur-
rit. Vide Rittershus. ad Oppian. p. 283.

v. 203. ALNUM) Alnus sœpe pro navi ex alnô. Ma-
teries enim ad navalia commendatur. Joh. Bape. Perta
lib.2. Villa c.36. Infra v.642. — Tota cum proutinæ
alnus Solvitur. lib.2.v.300. Ille procul truncâ fugit anxissæ
alnô. lib.3.v.635. Æmonia puer appulit alnô Clarus Hy-
las. Statius 3. Theb.v.22. Fluctibus Joniis Calabra datus
arbiter alno. Ibid. lib.6.v.107. Alnus amica fretis. Et
lib.9.v.308. — parva transfugerat a'no. Claudian. De
IV. Honor. Conf.v.422. Equoreas alni nato commendat
habenæ. Lucan. lib.3. — Et fluctibus aptior alnus.
Virgil.1. Georg.v.136. Tunc alnos primùm fluvii sensere
curvatas. Quin & quæ firma aquis inadficare velis,
alno imponas aut exstruas: ut docet Palladius de re
rust. lib.12. c.15. V.N. ad Horatii Oden. XVI, Epod.
v. 17.

v. 205. CRIN E M) Crinitum incendium dixit Cl.
Mar. Victor lib.2.v.103. Dracont. in Hexaem. v. 483.
Fax calum repetens erecto crine vagatur.

v. 206. ACCENDIT) Si ita legatur, pro ascendi;
Sanior sensus eruetur; inquit And. Schott. lib.1. Ob-
serv. c. 39.

v.207. SACER, TOTUSq; DEI) Infra lib. 4. v. 444.
— Mea quid vates in seedit Apollo pectora. Lib.c.v.673.
Mele Dei, quem pectori toto jam tenet. Ita Claudianus:
Totum spirant praecordia Phabum. Sic plenum numine ac
potestate Dei, Arnobius dixit lib. 5.

v. 208. LAUROSQUE ROTAT.) Laurus, divinationis Symbolum, & futurorum praesensionem olim habere credita. Claudian. 2. De raptu Proserp. — Ventari præscia laurus. Infra lib. 4. v. 547. Hic demum vittæ laurumq; capessit, Numina nota ciens. Meurs. ad Lycoph. p. 104. & 357. Paschal 8. Coron.

v. 209. VOX REDDITA TANDEM VOX HORR.) Eiusmodi vocularum repetitiones emphaticæ sunt, & singularem cœpientiam important. Infra v. 216. 245. 343. 344. 352. lib. 2. v. 180. 422. lib. 3. v. 270. 271. 504. Lib. 4. v. 2. 7. 565. & seq. 569. lib. 5. v. 58. 378. 467. 515. 540. 551. 566. 635. Lib. 6. v. 567. lib. 7. v. 50. 63. 89. 231. 268. 273. lib. 8. v. 108. Sed manu serendum, non ὄλω τῷ φανέῳ.

v. 213. FREMER E) Infra v. 613.

v. 217. PER QUOT DISCRIMINA RERUM) Virg. per tot discrimina rerum Tendimus in Latium. Infra v. 719. Circumq; trucis discrimina lethi Mille vides. lib. 2. v. 579. Misera fabant discrimina Troja.

v. 218. HYLAS) vide lib. 3. v. 644. &c seqq. & lib. 4. initio.

v. 220. UNDE HÆC TIBI VULNERA POLLUX?) Infra lib. 4. v. 190. & seqq.

v. 221. QUANTUS TAURORUM ē NARIBUS IGNIS) Lycophron ταύρους πυρεπνόεις appellat. Apollon. Rhod. lib. 3. v. 1047. ἀσχετοῦσιν φλόξι οὐδεν. Ibid. v. 1291. πυρὸς σέλις ἀμπνεούστες. v. 1302. δῶν φλόξα φυσιώτες εἰς σκότον ἐμάδω. Claudianus tangit de bello Getico v. 24. Et juga taurorum rapidus ambusta favillis. Infra lib. 6. v. 434. lib. 7. v. 62. & seqq. itemq; v. 283. 546. lib. 8. v. 342. 449.

v. 222. TOLLUNT SE GALEÆ) Lib. 6. v. 637. lib. 7. v. 75. 607. & seqq. lib. 8. v. 343. 437. 450. V. N. ad Ibin. Ovid. v. 447.

v. 224. QUÆNAM ALIGERIS SECAT ANGUBIBUS AURAS)

AURAS) Lib. 5. v. 453. & lib. 7. v. 212. Seneca Medeā
v. 32. & 1021.

v. 225. CÆDE MADENS) Lib. 5. v. 385. Cade madens. Lib. 6. v. 415. Currus cæde madens. Et v. 708. Sanguine vultus & gravida maduere coma. Virg. 12. Æneid. v. 690. ubi. O plurima fuso sanguine terra madet.

v. 225. MISER ERIPE PARVOS) Mermerum & Pheretim filios occidit Medea, ab Jasone repudiata. Diodor. Sicul. lib. 4. Apollodor. lib. 1. Hygin. fab. 25. Ovid. 7. Metam. v. 396. Unde Lycophron τίκιας ἀ-λέσσος appellat. Meursi. ibid. p. 396.

v. 226. CERNO ET THALAMOS ARDERE JUGALES) Hygin. fab. 25. Ovid. 7. Metam. v. 394. V.N. in Ibin. v. 605.

v. 228. TERRIFICAT) Utuntur hoc verbo & alii. Virgil. 4. Æneid. v. 209. — Caciq. in nubibus ignes Terrificant animos. Statius 7. Theb. v. 677. — Quis famineis ulularibus inquit Terrificas moriture viros. Iafra lib. 8. v. 427. Patriaq. biremes terrificant. Hinc Terrificus qua voce utitur. supra v. 29. & lib. 4. v. 205.

v. 230. PLENUS FATIS.) Lib. 5. v. 43. Fata canens. Seneca Medeā v. 652. Idmonem, quamvis bene fata nosset, &c.

v. 232. SEU FLAMMAS, SEU LUBRICA COMIMUS EXTA) Omnis hic vera omnium species tangitur. Per flammas, ignispicium intelligitur; cum nimis ex earum vigore de futuris rebus conjectio sit, &c. Vide præstantiss. Barthium ad Claudian. lib. 1. in Eutrop. v. 125.

v. 233. SEU PLENUM CERTIS INTERROGET AERA PENNIS) ἐργονόντων circumloquitur: quem Zeno Veronensis Serm. De Jonâ hunc ad medium οὐεζέη: Qui per varios avium volatus conjecturis in anibue statum plumea salutis inquirit.

v. 237. IN GENTES ANIMA) Anima, non raro

32 JON. VVETZII COMMENT.

pro tero homine. Supra v. 151. infra v. 680. lib. 3. v. 83.
Lib. 7. v. 273. Lib. 8. v. 274. & 389.

v. 238. LACRIMÆ CECIDERE) Claudian. de laud.
Serenæ v. 212. Quantaq; caderant ubertim lacrime. Te-
rent. Adelph. 4. i. Homini illicet lacrima cadunt. Seneca
Herc. Fur. v. 641. Lacrimas cadentes reprime. Hippol. v.
378. Lacrima cadunt per ora, & assiduō gena rora irri-
gantur; qualiter Tauri jugis Tepidō madescunt imbre per-
fusa nives.

v. 249. QUE MEMIMISSE JUVET) Themist.
Euphrades ex Euripide. Orat. 2. Λιό λέγε πε την γυρ-
αν. ἐπ φερε τοδινή δεσμὴν καὶ τῷ σωθέντι μετανῆδε πάντας
εὐχούμενος.

v. 251. EDUCITE NOCTEM) i. transfigite. Infra
2.277. Thracius hic noctem dulci testudine vates Extrahit.
Lib. 2. v. 371. Nimbosq; educere luctu. Et v. 664.
Hocq; inter variis non plurima dictis Raptæ vices. Lib. 5.
v. 298. Nox Minyæ egesta metu. Lib. 8. v. 453. Tunc tota
querelis Egeritur questuq; dies. Petron. Quintum jam di-
em sine alimento trahebat.

v. 254. EXTRA RAPTA VERUBUS) Virg. i. Georg. v.
396. Pinguinq; in verubus torrebimus extra columnis. vide
lib. 8. v. 254. & infra v. 254.

v. 254. CEREREMQ; DEDERE CANISTRIS)
Æneid. i. v. 710. Cereremq; canistris Expediunt. Statius
i. Theb. v. 523. Cumulare canistris Perdomitam Saxo Ce-
serem. Joseph. IScan. De bello Trojano lib. i. v. 152. Hi
Cererem cumulant, bisfercula mutant; Illi hilares iterum
galices, &c.

v. 260. SPUMANTIA POCULA BACHO) Infra v. 821.
Nigro spumantia pocula tabo. Virgil. eclog. 5. Spumantia
latte pocula. Et 3. Æneid. v. 66. Spumantia cymbia lacte.
Et Æneid. i. v. 748. spumantem pateram.

v. 260. VALIDO BACHO) vide 2. Esdræ c. 3. & Bern-
hard. de Busis Dom. 4. post Pascha, serm. 31.

v. 263.

V. 262. STUPET IN DUCIBUS) Ita nimis rura.

Urit maturè, quod vult ursica manere.

Was sich zum Hacken oder Stelzen will schicken / daß
krümmer sich bald. Quem in sensum natus est vorficus-
lus Græcus, citat Svidas cent. 3. n. 39.

ἀνίκα νὴ φυτεύειν, ἀπέδει κάρπην ἔργον.

Et præclarum est illud Ciceronis pro M. Cælio; Studia
in adolescentia, tanquam in herbis, significant, que virtutis
maturitas, & quæ fruges industria sunt future. Hujusq;
loci illa pindari sunt, Olymp. XI. τὸ εὐφυΐς οὐτὸς
ἀλώπηκ. οὐτὸς εἰσιθρούστης Διογένεστος. Et ibid.
Ode 13. Ἐμπειροῦσθαι τὸ συζητεῖν οὐδὲ.

V. 265. CURRERE FLUCTU) pro navigare & Cursus
pro navigatione. Supra v. 170. Infra v. 305. 483. lib. 2.
v. 77. 613. lib. 3. v. 614. lib. 4. v. 83. 335. 438. 614. lib. 5. v. 14.
70. lib. 8. v. 184. vide mox v. 271.

V. 266. VENTOSQ; FERENTES) V.N. 1. Trist. 1. v.
91. Theocrito Idyll. 13. Eft πλούσιος ὄπες : Scholastæ
ἄνεμος φόρος νὴ πλούσιος πλούσιος ἐπιμεδείστητος. vide infra
lib. 2. v. 429. lib. 3. v. 34. Aenea uehix. lib. 6. v. 327. ventos
opris expectare ferentes,

V. 269. SUB TE PUERILIA TELA MAGISTRO) Ita apud Virgilium & Æneid. v. 515. Evander Aeneam
Pallanta commendat:

— Sub te tolerare magistro
Militiam, & grave Mariis opus ; tua cernere fata
Adi vestit, primis & te miretur ab annis.

Vide infra v. 407. &c 474.

V. 270. VENATOR FERAT) Joh. Saresber. lib. 1.
policerat. e. 4. In Semiviri Chironis aniro (si Gracis per
omnia creditur) est inservitus Achilles lyra modis & citha-
ra, & inde traductus ad Silvas in strage ferarum, cadiibus
& fado victui adi vestit, reverentiam natura timoremque
mortis abiecit.

V. 270. NOS FRAM FESTINET AD HASTAM) In-
fra v. 404.

v. 271.

v.271. IRE PER ALTUM) Virg. 4. Eneid. v. 310. Et
mediis properas Aquilonibus ire per altum. Naves autem
dicuntur Ire vel Currere in mari. Vide Rigalt. ad Arte-
midor. lib. 1. Onirocrit. c. 50. Meurs. ad Lycoph. p. 106.
& qua notavi ad Horatii Oden XVI. Epod. v. 21. & 1.
Trist. 2. Infra v. 506. lib. 2. v. 60. lib. 3. v. 674. lib. 4. v. 83.
586. 614. 709. lib. 7. v. 138. lib. 8. v. 198. 205. 209. 329. 331.
355. Ita & Via ac Iter de navigatione usurpantur. Infra
v. 555. Via facta per undas. lib. 2. v. 372. Nec iam velle vi-
as. lib. 3. v. 41. Puppis flectit iter. v. 613. 628. 655. Confer
Gevar. ad Statuum 3. Sily. carm. 5. c. 5.

v.273. CORYMBIS) Lib. 7. v. 194. Non totis Argo re-
mit ecce! corymbis. Lib. 4. v. 689. Saxa sed extremus tamen
increpaueris corymbis. Gyrald. lib. 5. de navig. c. 16.

v.280. IN O^E LINQUENS ATHAMANTA LEAR-
CHO) Lib. 8. v. 21. Ovid. 4. Metam. v. 512. V. N. in
Ibin. v.

v.285. DESCENDERE) Ita leg. Gifan. Ind. Lucret.
p. 360. Sed And. Schott. lib. 2. Observ. c. 39. malit,
discedere. vide infra lib. 2. v. 8.

v.287. SÆVÆ NOVERCÆ) Præ cæteris novercæ
in privignos sunt crudeles, diræ, immanes, sævæ, tru-
ces, funestæ, terribiles. Lib. 3. v. 579. Sævæ monet me-
minisse noverca. Et v. 609. Dira referentem monstra no-
verca. Lib. 5. v. 43. & 188. Sæva formidine mæla noverca.
Plura comportavit Tiraquell. Connub. 9. n. 196. &
Amicus noster, eruditissimus Burchard. Berlich. De jure
novercarum parte 1. artic. 5. sect. 5.

v.287. NE QUILQUAM) Quia in pontum erat casura.
Unde illud cantare possumus;

Decidit in pontum, credens vitare novercam.

Pertinet hoc proverbiu[m] apud Diogenianum cent. 6.
n. 68 & Svidam cent. 10. n. 13. Μὴ τὴν τίθεσσι φόλων εἰς
τὴν ἀνθρακιὰν πίνεις, ne cineres fugiens, in prunes incidas.
vide Læl. Bisciolam. T. 1. H. 8. lib. 5. c. 3.

v. 292. FUSIS) Supra v. 252. Molli iuvenes funduntur
in algis. lib. 4. v. 338; lib. 8. v. 358. Profusi lib. 6. v. 6
106. 120.

v. 296. SOLUS IMPATIENS SOMNI DUCTOR
MANET) vide quæ in Epaminonda produxi s. 15.
& 36.

v. 300. VICTA SOMNO) Catullus:

*Aut ut eam dulci devictam lumina somno
Liquerit insmemori distedens pectore coniux.*

ubi quidem leg. devictam. Homer. μαλαινῷ δεδυκέα
v. 300. v. 300. Vinctus, inquit Gifan. Ind. Lucret. p. 474.
svaviorem & in tenetio somnum; Victus altiorem & gra-
viorem videtur sonare; ex lassitudine puta, aut alia qua
molesta.

v. 301. TUTELA CARINÆ) Vide omninem, quæ ne-
tavi i. Trist. 9. v. 1. Brod. i. Miscell. c. 10. Gyrald. de na-
vig. c. 9. Meurs. ad Lycoph. p. 323. Rigalt. ad Artemi-
dor. p. 52.

v. 302. DODONIDA QUERCUM) Paschal. 7. Co-
ron. c. 13.

v. 306. INCERTUS Si NUBILA DUXERIT A-
THER) Infra v. 466. Cumq; athera Juppiter umbra per-
dideris.

v. 312. DISCURRUNT TRANSTRIS) Petron. Di-
scurrent nautæ ad officia trepidantes, velaq; tempestati sub-
ducunt.

v. 312. TRANSTRIS) Isidor. Orig. 19. c. 2. Transtræ
sunt tabulæ, ubi sedent remiges, quod in transverso
sint, dicta: quæ Virgilius luga appellat. Infra v. 352.
Dant remo sua quisq; viri, dant nomina transstris. Et v.
470 Nee vero Odrysius transstris impediuntur Orpheus:
lib. 2. v. 442. Confidunt transstris, lib. 3. v. 77. 458.
479. 720. lib. 8. v. 361.

v. 312. CORNUA MALO,) Isidor. ibid. Cornua ex-
tremæ partes antecinatum sunt, dicta per tropum ab
ani-

36 JON. VV EITZII COMMENT.

animali ad inanimale. *Malus*, est arbor navis, quæ
vela sustineatur. (supra v. 126.) lib. 8. v. 294. Ultimaq;
agnoscunt Argoi cornua mali. vide infra v. 469.

v. 313. TONSAS) Fest. Tonsa, remus; quæd quasi con-
deatur ferro. Infra v. 369. 471. lib. 3. v. 34. lib. 5. v. 66. V.
N. ad Horat. XVI. Epod. v. 57. Gyrald. de navig. c. 13.

v. 316. LONGIS AMPLEXIBUS HERENT) Supra
v. 259. Caraq; diu cervice pependit. lib. 2. v. 353. Unius her-
et alloquio. lib. 3. v. 4. Caris socium digressibus herent.
lib. 5. v. 376. heret in una defixus. lib. 6. v. 658. Oculusq; ar-
dentibus heret. lib. 7. v. 122. Subitoq; parentib; heret
blandior.

v. 318. FEMINEIS ULULATIBUS) Peculiaris epi-
theto ulularis feminis appellat, veluti seminarum
proprios. Tiraq. connub. 9. n. 189. lib. 2. v. 167. 172. 175.
lib. 8. v. 143. 171. lib. 6. v. 566.

v. 319. IDEAM Buxum) Buxi enim usus in sacris, ad
enflandum lib. 2. v. 684. Horrisona respondent Gargara bu-
xo. lib. 3. v. 230. Barbara buxus si vocet. Statios 5. Theb.
v. 93. Cum sacra vocans, Ideaq; suadet buxus. vide eundem
lib. 2. v. 666. & 8. v. 221. & 9. v. 479. & 7. 170.

v. 319. Tuba MARTIA lib. 3. v. 83. Cum ingentes ani-
maclamerq; tubaq; sanguinea juvere Deum. vide Lips.
lib. 4. de Milit. Romana, dial. 10.

v. 320. INDIGNOS LABORES) Indignus labor, qui
præ magnitudine estimari nequeat, intolerandus. Ita
Virg. ecloga 10. Indigno cum Gallus amore periret.

v. 327. MORS BONA) V.N. ad Dracont. v. 381. Et se-
cundum Herodotum lib. 7. c. 46. ὁ δένατος, μοχήρης είμ-
αι τῆς ζώνης, καταφυγὴ αἰρετωτῆς τῷ αὐτόφαπτῷ γεροῖσι.

v. 327. MORS BONA) Notat Barthius ad Claudiu-
num de IV. Honorii Conf. v. 560. plura in uno ver-
culo se legere apud Græcos non me minisse, quām sunt
in hoc Arati: καὶ χέλυε ἡ τὸ ὀλύμπῳ θεὸς ἦρ' εἰς καὶ περὶ^τ αἴκυνθον. Uno minus hic apud Valerium.

v. 331.

¶ v.331. CYRANQ;) Ita Massierius. Sed And. Schott
bus lib.2. Observ. c.39. sustineri posse suspicatur: Cre-
tamq; contra Grammaticorum regulas. Vide:

v.332. SERENIS) V.N.2. Pont.1. v.5.

v.334. ET DULCI JAM NUNC PRIME LUMINA
D EXTRA) A liberis ut clauderentur in morte oculi
parentum, iisdem unicè in votis. Adi Kirchman.lib.1.
de Funer.Rom.c.6. P. Crinit.de hor. discip.lib.1g.c.12.
Infra lib.3. v. 278.

v.336. O SI MIHI SANGUIS) Supra v.31.

v.340. TOLLERE REMO) V.N.1. Pont.1. v.4.

v.345. ILLE SUPER) pro, superfit, per antimeriam.
Lib.8 v.435. Nes̄ spes nulla super.

v.347. CEDENTQ; TUÆ MEÆ FACTA JUVENTE) I. Patre major censearis. Sic multi rerum gestarum
magnitudine patres anteceſserunt. Unde Ovidius:

Sic magnis cedit titulis Agamemnonis Atreus,
Ægea sic Theseus, sic Pelea vicit Achilles.

Maſer.

v.348. ILLE SUÔ COLLAPSAM PECTORE MA-
TREM) V.N. ad Ovid. epist.13. v.26.

v.354. CÆTERA PUBES) V. N. ad Horatii Oden
XVI. Epod.v. Infra lib.5. v.385. 160. lib.6. v.38. lib.
7. v.15.77. lib.8.v.310. 415. Impubes lib.6 v.695.

v.355. CELER ASTÉRION) Statius 4. Theb.v.723.
Et nunquam in ripa audax Erasinus, & equum Fluctibus
Astérion. Ibid. v.121. Quos celer ambit Astérion. Vide
Apollon. Rhed.lib.1. v.35.

v.355. QLEM MATRE CADENTEM) Ita recte legi,
Bártius adserit ad Claudianum lib.1. in Rufin. v.92.
Circumloquitur enim eum legitimum esse filium Co-
metæ. Claudian.1. Rufin. v.92.

— Quem præma mel de matre cadentem
Suscepit gremio.

v.356. CLENÆUS) Adi And. Schott.lib.2. Observ.
634;

v.357.

58 JON. VVEITZII COMMENTI

v. 358. APIDANI.) Suprad v. 83.

v. 360. ARGENTIBUS ALITIBUS) *et auctō opus; ut loquitur Sophocles. Hygin. fab. 14. Idmon nugario prudens, quamvis predicentibus avibus mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militia non defuit.*

v. 361. TURPE VIRO, TIMUSS E FUTURA) Ita ferè Prudent. Psychomach. v. 120. Turpe viro. gemnisse dolorem.

v. 366. CERTUS JACULIS) Claudian. de IV. Helen. trii Cons. v. 527.

*Quæ vires jaculi! vel cum Gortynia tendit
Spicula, quam felix arcus, certi⁹ peccator
Vulneris, & iussum mentiri nescius arcum.*

Vide infra v. 436.

v. 368. NEC POTUIT SIMILES) Cum gemines describunt poetæ, admodum venustè parentes ipsos internoscendis eorum vultibus ambigere faciunt. Silius Italicus lib. 2.

*Cuncta pares, dulcisq; labor sua nomina nativæ
Reddere, & in vultu genetrici harere duorum.
Claudian. de Castore & Polluce:*

*Juvat ipse Tonantem
Error, & ambiguæ placet ignorantia matris.
Barth. lib. 35. c. 20.*

371. IN TUĀ Mox DANAOS ACTURUS SAXA CAPRAREU NAUPLIUS) De Nauplio, Hygin. fab. 116. & 249. Seneca Agamem. v. 558. &c seqq. Count. Smyrna lib. 14. v. 610. Statius I. Achilleid. v. 451. Euripides Helenæ :

*πολέσ δὲ πυρεθόσις
Φλογεσθεὶς σίλιας ἀμφὶ ρύτων
Ευβοιαν εἴλ' Αχαιῶν
μοιόκηπτος ἀνύρ, πίπεις
καφησίαις ἐμβαλλεῖ*

2120

αιγαλίοις τε ειναλίοις ἀκτῶις
δόλιον ἀσέρος λάμψις.

v.372. OILEUS, QUI GEMET EUROICAS) V.N. In
Ibin. v. 343. Hygin. fab. 116. Meurs. ad Lycoph.
p. 201.

v.377. ANCÆO VELLUS CONTING.) Its lego
putat Turneb. 22. c.27. Cum enim Lycurgus jam se-
nior esset, pro se vicarium, qui navigaret cum Argo-
nautis, dedit filium Ancæum. Apollon. lib. 1.
v. 163.

— Τείτατίς γέ μὴ ἔσπειτ' ἵσσου
Αἰγαλίο. τὸν μὲν ράπτηρο λυκόεργο. ἔπιμπι,
Τὸν ἄμφω γυνάτος εὐγενεσέργο.

Confer A.Schottum 2. Observ.c.54.

v.279. RE DUCEM TENDEBIT) Quidam olim
quamdiu peregrè erant, comam alebant intonsam, &
reduces & sospites domi eam tondebant. Diodor.
Sicul.lib.1. Turneb.22. c.27.

v.382. MILLE MAGISTROS) Enallage numeri
certi. lib.2. v.129.503. lib.5. v.316. lib.6. v.37.60. lib.
7. v. 271.

v.385. PALLA IMOS FERIT ALIA PEDES) Sene-
ca Oedipo v. 553. Lugubris imos palla perfundit pedes.
V.N.ad Prudent. Psychom.v.633.

v.386. LAURUS PENÉIA) Ovid. I. Metam. v. 450.
Galeæ autem insigniebantur lauro. Statius 7. Theb. v.351.
Omnibus inmixtus cono super adspice lauros. Mon-
stranda videlicet illius virtus, à quo gestatur. Valer.
hic Paschal.10. Coron. c.21. Conus autem est illa cur-
vatura, quæ prominet in summitate galeæ, super
quam crista sunt, h.e. omnis ille ornatus, qui galeam
redit admirabilem. Paschal.ibid. c.19. Lipsi de Mi-
lit. Rom. lib.3. Dial.5. Glos. Conus, κύβερχος ηγή ἡ
κρατῆ τῆς πελκεφαλαῖς. Hesychio autem est κύβερχος,
τὸ πλάτων μέρος τῆς πελκεφαλαῖς. Infra lib.3. v. 51.

lib.6. v. 604. Statius 1. Achill. v. 437. Galens attollere
conis. Idem 8. Theb. v. 402. Stant vertice coni. Et lib. 10.
v. 411. Nutantis vertice conis.

v. 389. ELIS EQUIS) Virg. 1. Georg. v. 59. Elindum
mittit palmas Epiros equarum. Epirus, regio Græciae fi-
nitima, ob id ἐπίρημα & ἐπίρημα dicta. Hodie Alba-
nia. Statius 2. Achill. v. 420. Frenat celeres Epiri alumnos.

v. 392. VISURE) per enallagen, pro visurus. Mox v.
393. Morture. lib. 6. v. 313. lib. 4. v. 467. Aufon. in Mos-
sellâ v. 103. Tempora longarum fers incorrupte morarum.
Quæ Phrasis est Aufonio frequens, ut notat Scaliger
Aufon. lect. lib. 1. c. 12. Freher.

v. 391. PÆANTIE) Hygia fab. 102. V.N. in Ibin: v.
Infra lib. 3. v. 721. Marent Pæantia corda.

v. 394. BUTES) Apollon. 1. v. 95.

v. 396. FUSCAT NUBE DIEM) Claudian 1. de ra-
ptu v. 165. Fadat nube diem, Ovid. 1. Trist. II. Fuscabatq;
diem custos Erymanthidos Vrſa. Cl. Mar: Victor lib. 2.
v. 111. Fuscariq; diem. Lucanus: Celi fuscator Eoi. Ac-
cipitur autem Nubes, ut apud Græcos νέφος, pro mul-
titudine gradi & frequentiâ immani. Virg. Æneid. 7. v.
305. Urgeri volucrum raucarum ad littora nubem. Georg.
4. v. 60. de apibus: Obscuramq; trahi venuo mirabile nu-
bem. Ac Juvenal. Sat 13 v. 167. de gruibus: Ad subitas
Thracum volueres nubemq; sonoram Pygmæus parvis cur-
rit bellator in armis. Ita Homer. Il. e. v. 755. Φασάν νέφος
καὶ κολοῖσι. Nonnus lib. 15. v. 335. & lib. 29. v. 12. νέφος
ταῦ. lib. 17. v. 341. νέφος Ιωδᾶς: ut & lib. 22. v. 347. lib.
29. v. 237. δηίων νέφος. Lib. 4. 8. v. 9. ἀμετέχων νέφος Ιω-
δᾶς. vide Nanum in Nonnum Curis secundis p. II. in-
fra lib. 6. v. 88.

v. 397. IN DULCEM HYMETUM) Solin. polyhist.
¶ 12. Hymetto (inter Atticas montes) meritissimè tribui-
tur principatus, quod apprimè florulentus eximiò mellus sa-
pore & externos emnes & suos vincit. Schol. Juven. Sat. 13.
ad

ad illa: *Dulci Hymettoz Mons, inquit; est terra Attica, ubi optimum provenit mel. unde dulcem appellat. Sic h.l. Val. Flaccus &c. Lib. 5. v. 343. Florea per verni juga Hy- metti.*

v.397. REGES) Basilius. N. hexam. homil. 8. Simile quid habet Claudianus 2. de raptu Proserp: v. 124.

— Credas examina fundi

*Hybleum raptura thymum, cum carea reges
Castræ morent, fagig, cavâ demissus ab alvô
Mellifer electis exercitus obfrepit herbus.*

v.398. INSEQUERIS, CASUSQ; TUOS EXPRES-
SA, PHALERE) Vide Scalig. ad Manil. p. 417. Sidonius
Apollinaris eandem historiam tangit:

— Non sic libravit in hostem

*Spicula, qui nato serpentis corpore cincto
Plus timuit, dum succurrit: dum jaſtibus iſſidem
Inferitum vitamq; daret, ſtabilemq; teneret
Corde tremente manum, totamq; exiret in artem
Spe proprie re metus, dans inter membra duorunt
Unius mortem.*

v.400. TER QUATER) Bapt. Egnat. c. 19. Racemat.
T. 1. C. cit. p. 343.

v.405. TANTUM HÆC ALIIS EXCELSIOR HA-
STIS) Achillis hasta, ex fraxinō in Idā Troadis, cedar
familie. Joh. Bapt. Porta lib. 2. Villæ c. 18. De eâ Homer
rus Iliad. 2. v. 140.

*Ἔγχος ἐχέλετος οἷος ἀμύμονος αἰακίδας,
βερθόν, μέρα, τισώσεν. τὸ μὲν ἐδιάτατό ἄλλος ἄχαιος
πάντες ἄλλαν οἴτοι ἐπίστατο πῆλαι Αχιλλές.
πηλιάδα μελίνην τὴν πιττεὶ φίλων πόρες Χέρων
πηλίον κορυφῆς. Φόνον ἔμμενεν ήγέσσειν.*

v.409. FILA LYRAE) Apud antiquos chelys lyra nunc
cupata, & mitus filia, nervos appellabant: ut & alios q
quod è lino. Ovid. 2. de arte: *Et moveret auratae pollice
fila lyra. I. Amor. 8. Tractaq; inaurata consona filia*

lyre. Metam. 5. v. 118. *Digitis morientibus ille retentat Filia*
lyre. Læl. Bisciola T. 2. H. S. lib. 3. c. 17.

v. 414. PLENA) i. gravida, impregnata.

v. 414. REGE MARIS) Neptuno, supra v. 188. re-
x et r. aq. Et v. 194. qui spumantia natus regna quatit.
Ovid. 1. Trist. 4. Cumq; minor Jove sit, tumidus qui regnat
in undis. Petronius Afranius:

Juppiter astra, freium Neptunus, tartara Pluto,

Regna paterna tenent: tres tria, quisq; suum.

vide infra v. 500.

v. 415. ERGINUS) Lib. 5. v. 65. lib. 8. v. 177. Schol.
Schol. Apollonii ex Hermodoro scribit, εργίνος οὐδεπ-
νίστας τὸν Αργώ μῆτὴν δέσποινας Τιφυό.

v. 420. TAUREA VULNIFICO) Virg. 5. Aeneid. v.
404. Taurorum ingentia septem Terga boum, plumbō in-
silio feri oq; rigeantur. Statius 6. Theb. v. 730. — Ni-
grantia plumbō, Tegmina cruda boum non mollier ipse la-
certis induitur.

v. 426. CYLLARON) Suidas appellatum scribit
παλαιό τὸ κέδεν, ὅπ παχύς. Et addit, quod Stesichorus
dicat, τὸν ἐρυῖνον σεδωκίναν τοῖς Διοσκύρεσσι φλογεον καὶ ἔρπα-
ζον, ἀνέας τέκνον ποδάργας, καὶ κύλλαρον. Meminit ejus
Virgil. 5. Georg. v. 89. Seneca Hippol. v. 806. Statius 6.
Theb. v. 329. Addit Rittershul, ad Oppian. 2. Cyneget.

v. 14.

v. 419. TIPHYST

ος αἰσὶ μὲν βύντασις καὶ δέργηστη λέλαυσι
τὰ καπήγενα διδάσκει πολυμάνθοι τεχνην: ut Orphei
habent verba. Infra lib. 2. v. 48. lib. 3. v. 25. 613. lib.
4. v. 694. lib. 5. v. 15. 25. 42. 102. lib. 8. v. 481. V.N. lib.
3. v. 2.

v. 428. QUOD GEMINA MATER SPECTABILE
TELA DUXIT OPUS) Feminæ princeps lanificij ex-
ercitio laudantur, & illustriori loco natæ: ut hic Leda,
Castoris & Pollucis mater. Ita apud Virgilium Dido

Aeneæ

Æneæ vestem donavit, quam ipsa suis maribus fecerat,
Æned. 4. v. 262. & XI. v. 72. Vide Tiraquell. Connub.
10. n. 43; infra lib. 2. v. 409.

v. 429. SILVASQ; COMANTES) Lib. 3. v. 401. Im-
motaq; silva comanti Horret verna jugo.

v. 432. ET VOLAT AMBORUM PATRIUS DE PE-
CTORE CYCNUS) Hygin. fab. 77. Prudent. i. in Sym-
mach. v. 62. Meurs. ad Lycoph. p. 124. Joseph. Iscan.
lib. 2. de bello Tirojano v. 173. — At plenius haurit
Sidereum Ledea Jovem, toroq; per artus Laetea materni
spirant mendacia Cycni. Vide quæ fusiūs attuli ad Ovid.
epist. 6. v. 123.

v. 433. SOLVIT JAM FIBULA VESTES) Virg. 4.
Æned. v. 139. Aurea purpuream subnedit fibula ve-
stem.

v. 434. SPACIUMQ; SUPER EPI PECTORIS) Pectoris
latitudo, certissimum roboris indicium à Physiogno-
monicis putatur. Lib. 2. v. 49. Neg. enim tam lata vi-
debam pectora. Et v. 510. surgentem toris dicit Hercu-
lem. Lib. 4. v. 243. Ingentes humeros spacioq; pectoris offa
protulit. Confer And. Schott. 2. Observ. c. 54.

v. 436. CERTUS) Supra v. 366.

v. 438. GLADIO BONUS) supra v. 366. ense nobilis.

v. 439. MINYIS) vide Scholiasten Apollonii ad lib.
I. p. 125.

v. 441. IPHY) infra lib. 7. v. 422.

v. 444. TANTO PASTORE) Seneca Hippol. v. 295.
Natal. Comes lib. 4. mythol. c. 10. vide Barth. ad Ne-
mesiani eclog. 3. v. 73.

v. 446. STEROPEN QUOD FUDERAT) Joh.
Bapr. Pius annet. post. c. 145.

450. REMONERE A VERSAT) supra v. 340. Con-
cuso ratem tollere reme. v. 471. pontum remo subegit. lib.
2. v. 77. Certatim remis agitur mare. lib. 3. v. 472 Versum
remo mare.

v. 454. CHALCIDICAS FUGIENS EURIPUS A-
RENAS) V.N. s. Pont. 9.v.38. Senecam Troade v. 836.
Turneb. ad 2.de LL. p.130. & seq.

v. 455. LUPERUN) vide Ritterhus. ad Oppian. 1.
Hal. v. 112.

v. 457. PINU) E pinu maximè naves olim fiebant ;
quam materiam iis etiam prescribit Vegetius lib. 4. c.
34. V.N. t. Trist. 3. v. III. Virg. Eclog. 4. Nautica pinus.
infra v. 692. Volat immisso caro pinus habens. lib. 2. v.
48. Non hanc sine numine pinum dirigimus. lib. 5. v. 435.
Textitur Argo à pinus Pagasa securi. Adi Gyrald. de na-
vig. c. 4. p. 57 4. Meurs. ad Lycoph. p. 109. Argo autem
navem è pinu ædificatam, ut & malum istius navis pi-
num fuisse volunt. Vide supra v. 2. Palladium nomi-
nat, quoniam Minerva texenda Argo navi fuit præ-
fata. Apollonius lib. 1. v. 18.

νηα μδρ εν οι τετράδιν επ κλείσιν ασιδε
Αργεν Αθηναις καμιεν ιωτζυμοσινησι.

Et v. III.

αυτή φη νηα θεον κάμες σὺν δέ οι Αργε
τελέσεν Αρεσφίδης κείνης ιωτζυμοσινησι.

Et lib. 2. 119. I.

Την φη Αθηναιν τεκνούσιτο, καὶ κάμες χαλκαῖ.
ἔντελες πηλιάδης κορυφῆς, τοῖσι σὺν δέ οι Αργε
τελέσεν.

Infra lib. 5. v. 504. ratem magna Minerva nuncupat.

v. 460. CÆRULA) Infra v. 561. Ηεα cerula. Virg.
3. & 4. Aeneid. Nauta cerula verrunt.

v. 463. POSSIT Qui RUMPERE TERRAS, ET STY-
GIA) L. Jeh. Scoppa 2. Collectan. c. 13. Theocrit. Idyll.
22. v. 193. ἀπεισις θυμασι λυγκάδες. Aristoph. Pluto :
πλέοντ' δισθείξωσ ὁξύτερον τε λυγκάσι. Ibi Schol. viden-
dus. Nazarius panegyr. Constant. Aug. Non hinc re-
cum Lynxens ille certaret, qui, ut poeta ferunt, parietem
septem

septa & arborum truncos visu facile trajiciebat. Pindar.
Nem. 10.

κέας Φίππιχθονίων
πεύστων γέρετ ὀξύτατος
δρυμα.

Themist. Euphrades Orat. 4. ὠτακεστή, κυρκέως ὁζυα-
νίστρος. Plura Plin. lib. 2. c. 17. Hygin fab. 14. Palæphat.
lib. 1. p. 114. Prov. Lynceū perspicacior. Seneca Medea
v. 231.

v. 469. ZETES FRATERQ; Ovid. 6. Metam. v. 713.
Pindar. pyth. 4. Apollon. Rhod lib. 1. v. 211.

Σύντης αὖ καλαῖς τε βοργίοις ἔστικότος,
ἔστι ποτὲ ἐρυχθίος βοργίος τέκεν Λεγάθιος
ἐγκατῆ θρύης δυσχειμίες.

Ibi Schol. p. 124. Oppian. 2. Cyneget. v. 622.

v. 469. CERUCHOS) Cæl. Rhodig. lib. 30. c. 1. Apud
Græcos & Hesychium comperti, Ceruchos dici ruden-
tes, velut in neptuū ēxortis, cornua antennarum haben-
tes. Suas verò habent hi in puppe ansas, ad quas de-
stinantur religranturq; : propterea dixit tremulos per
concisionem. Gyraid. de navig. cap. 12. Antemna est
qua velum sustinet, quasi transversa pertica. Utrinq;
verò extremitates ēnegnēgunt, qua à nostris Cornua
sunt nuncupata. Vocantur & Ceruchi, quèd scilicet
cornua habeant. V. N. ad Horatij Oden XVI. Epod. v.
& supra v. 312. Joseph. Iscan. lib. 4. v. 276. Munit eques
armis, nauta ceruchis, Civis messerates.

v. 471. PONTUM REMO SUBIGIT) Vitig. 6. Æn. v.
302. Ipso ratem contò subigit. Et 1. Georg. v. 201, Lem-
bum remigis subigit.

v. 474. FESSUM PHYLACE QUEM MISERAT
ÆVO) Olim heroibus variis submoniteres adhibebantur;
quomodo etiam Achilli Phanix: qui à Lycophrone μυ-
ην ideò appellatur; Cui etiam a Symmacho lux lib. 3.
ep. 13 dñi ait: Nec Achilli excusavit etatis sua frigus Phanix

monitor. Idem munus Æpitida apud Virgilium Æneid.
§. v. 545, vide & supra v. 267. Delecti ad eam rem non
nisi viri moribus & astate graves. Apuleius lib. 10. Me-
tam. Et magnam domus cladem ratus indigere consilio ple-
iore, ad quendam comperte gravitatis educatorem senem
protinus referit. Meurs. ad Lycoph. p. 165. & 359.

v. 476. LAUDIBUS GRAT) Supra v. 76. Tu sola ani-
mos mentemq; peruris gloria. Lib. 5. v. 528. Urit & antiqua
memorem vox pressissia sororis.

v. 480 VEL PICE VEL MOLLI CONCLUDERE
VULNERA CERA) Gunther, lib 10. ¶ 384. Et prope-
rant rima sarcire patentis hiatum. Supra v. 128. Et ut te-
nues subiere latenter cara lumina. Ovid. XI. Metam. v.
515. — Spoliataq; tegmine cera Rima patet, prabetq;
viam lochalibus undis.

v. 480 VULNERA) Ite Joseph. Iscanus lib. I. de bello
Trojano v. 477. Vulnera muri, dixit.

v. 481. ASTRO ARCADIO) I. Arcto: de qua Hygin,
lib. 2. Astronom. p. 58. & seqq. ac supra v. 17.

v. 481 TIPHYS PENDEBAT AB ASTRO) V. N. ad
Ovid. 3. Metam. v. 595. Basil. Seleuc. Orat. in Jose-
phum: Τοῖς μὴ τῇ μακρῷ πλάγῃ διεπεῖστιν, εἰ τῶν
πέλφυνεσσεων καὶ πόστες ἡστροι, αφεῖς τὸν δρόμον γίνονται σω-
ζημα. καὶ, εὐθεῖας γύντης ἐπιβάλλουν τῷ πηδαλίῳ τὸ βλέμμα τεί-
γεις περὶ ἔργουν. τοῖς τὰς ἀσέσους κινήμασι, ἱνοχῶν τὴν ὄλκα-
δα, καὶ τὸν πελαγον δρόμον τῷ κατ' ἔσοδον φέγγῳ σωεῖσθαι
αφεῖλα. Δρας ἐπείχεται. Supra v. 416. lib. 2. v. 61. & seqq.
lib. 3. v. 8 lib. 5. v. 45. & seqq.

v. 481 TIPHYS) infra x. 654 694. Apollon. lib. I.
v. 105 Τίφυς Αγνώστης ἐθλὸς μὴ δεσμόδημον ασελνῆναι
καῦν ὅλες εὑποτενεῖς ἐστλεῖς δὲ ἀνέροιο θυέλλας καὶ πλόον ἐπλεῖσ-
τηκαὶ ἀσφελεῖς τεκμηριοῦσθαι.

v. 481. PENDEBAT AB ASTRO) Pendere vel Su-
spensum esse ab astris, est totum eorum uominibus exi-
gendas esse occupatum. Barth. ad Cirin. n. 7. Ita
adju-

adixum astris nautam dixit Silius lib. 7. Supra v. 419.

Affidua Tiphys vultum lassatus ab Arcto.

v. 486. HORRENTEM JACULIS) Virgil. 5. Aeneid.

Acesles horridus in jaculis.

v. 488. RETINACULA FERRÔ ABS CIDIT) Aeneid.

4. v. 580. ————— Strictoq; ferit retinacula ferro. Achilles
Tatius lib. 3. πτλέεις κόψαντες τὸν κάλων.

v. 490. LUSTRA Non. Marcell. c. 4. n. 272. Lustra,
ferarum dicuntur habitacula. Virgil. 2 Georg. v. 47.
Saltus ac lustra ferarum. Aeneid. 3. v. 646. Inter deseria
ferarum lustra. Glos. Lustra, φωλεῖοι. Et alt. φωλεῖοι, lu-
strum, latebra, latibulum. Lucan. lib. 1. v. 327. de Ti-
gibus:

*Quas nemore Hirano, matrum dum lustra sequuntur,
Alius casorum pavit crux armentorum.*

Infra lib. 3. v. 592. lib. 4. v. 52. vide lib. 8. v. 27.

v. 492. SÆVA MATER) V. N. ad Dracont.

v. 194.

v. 495. PERCUSSAq; SOLE SCUTA) Ovid. 6. Me-
tam. v. 63. percussus solibus arcus.

v. 494. SIDERE A ARCE) Prudent. Cathemer. 5.
regiam nominat. V. N. ad D. Hilariu Genesiu v. 74.
infra v. 563. Me primum regia mundo imposuit. lib. 2. v.
444. ethereas arcus. lib. 4. v. 416. Spectat ab arce poli.
lib. 5. v. 163. ethereas cen Juppiter arcus impulerie.

v. 498. OPERIS CONSURGERE MOLEM) γλυκὺ^η
χῆρα, quō rebus inanimatis sensus & actio tribuitur.
Sic Virgil. Oferrunt, quorum nova maria surgunt.
Plinius lib. 10. ep. 10. Opere, quod surgit. Alcimus lib. 5
v. 471. Capris desistunt oppida muris, Nec seditum con-
surgit opus. Ovid. 7. Metam. v. 782. Mollia pabula sur-
gunt. infra lib. 2. v. 735. Nec procul ad tenuis surgit confi-
nia ponti urbs. Lib. 5. v. 39. Bina (nefar!) toto pariter mihi
funera surgunt littore.

v.500. PATRI REGNI) Regna tertia vocat Ovidius
3. Amor. 7.

Quid tibi cum pelago? terrâ contenta fuisse.

Cur non ergo ex lumen, tertia regna, petis?

Supra v. 414. Joseph. Iscan. lib. 2. de bello Trojano v.
242. ubi Juno de se:

Unica qua trini dispenso fadera regni:
Cui parent unda Neptuni, tartara Ditis,
Astra Jovis.

v.505. VOLVENTIBUS ANNIS) Volventes anni, κυριοὶ ἀνδρῶν absolutè positum participium, pronomine. SERVIUS ad 2. Aeneid. Poetarum, inquit, est partem pro parte ponere: ut, torvum pro terve, volventibus pro volubilibus. Virg. 1. Aeneid. — Olim volventibus annis. Gifan. Ind. Lucret. Anni itaq; volventes dicuntur, non qui volvunt, sed qui volvuntur. εἰνωτοὶ σειράρρωτοι Vechner. lib. 1. hellenolex. 1. c. 12. Ita apud Virgil. Venti ponunt: Prora avertit. V. N. ad Hilarii Genesia v. 71.

v.506. TOT PERAGIT REFICIT q; VICES) Apulejus De mundo: Sol quidem omnituens ortu suo diem pandit, occasu noctem reducit; conditusq; vel relatus per plagas mundi, quatuor temporum vices mutat. Hinc tempestivi imbræ, & spiritus hanc infecundi. hinc alimenta nobis suppetunt earum rerum; quas accedere Deus his mundi partibus voluit. Adde Boethium lib. 1. met. 6.

v.508. RUMPERE QUESTUS) lib. 4. v. 42. Tum rumpere questus. Virg. 4. Aeneid. Tantos illa suo rumpebat peccore questus. Ita dicitur & rumpere vocem, 1. Aeneid. φύγει φωνὴ: & Lucret. rumpere silentia, id est, retenta proferre. Gifan. & P. Victor lib. 10. var. lect. c. 8. Vechne. Hellenolex. 2. c. 4. vide infra lib. 3. v. 508.

v.512. ET LIBYS) Summam frugum copiam quattuor annis in Italiam mittebat Libya. Columella lib. 3. c. 8.

Alysiana

*Mystam Libyamq; largis ajunt abundare frumentis , ne
tameu Appulosq; Campanosq; agros defici segetibus. Seneca
Thyeste v. 355.*

*Non quicquid Libycis terris
Fervens area messibus.*

V.N. ad Prudent. 2. in Symmach. v. 936. Barthium ,
eruditionis penum , lib. 21. c. 12. & lib. 56. c. 9. Infra lib.
7. v. 606.

v. 511. PELOPIS DOMUS) Domus , s̄epe designat
genus seu stemma seu gentem & familiam eorum , qui
ejusdem sunt originis; ut domus Saxonica , domus Aue-
striaca . Clapmat.lib. 1. arcanis Rerump. c. 1. Erasm. in
c. 1. Lucet Tiraq. T. 3. glos. 9. p. 90. Heider. c. 1. Polit.
P. 37. infra lib. 4. v. 33. Cum gente domoq; ista luet. lib. 8.
v. 149. Istane nota domus? Cicero lib. 20. epist. 13. To-
tam tibi domum commendo. Virg. 3. Æneid. v. 97. Hic do-
mus Ænea cunctis dominabitur erit. Lib 5. v. 122. Serge-
stusq; domus tenet à quo sergia nomen. Et lib. 9. v. 448.
Dum domus Ænea Capitoli immobile saxum Acco-
let.

v. 512. HORRIDA SÆVO QUÆ PREMIS ARTA
GELU Scythia regio frigidissima , attestante Ovidio ,
qui à utræm, aliquam multis locis lib. Trist. & De
Ponto Virg. 3. Georg. v. 349. & seqq. Illis iners hiem con-
tinuitur hiems. 1. Pont. 2.

v. 513. STRICTOSQ; AMNES) i. congelatos. Lucan.
lib. 3. Sic stat iners Scythicas adstringens Bosporus undas.
Eusthenius de amne concreto glacie : Sirinxit aquæ
renues ut glacialis hiems. 1. Pont. 2.

v. 515. NUBE RIGENS STAT SUPER; ET NO-
STROS ZONA Arctica videlicet frigida. Ovid. 1.
Metam. Macrob. Somn. scip. 2. c. 5. Martian. Capella
lib. 6.

v. 517. QUID REGIO IMMANIS ?) Pomp. Mela
lib. 2. p. 41. Solin. c. 25. Thracia frigidissima cum sit,
anon-

à nonnemine àrēmōv ēgāsñērōv n̄ dīxñtērōv est vocata'. ab Euripide in Hecabā χιονώδες : à Catullo horrida , & frigor & ab incolarum immanitate.

v.517. BARBARUS PHASIS) Barth.lib.35. c.12. Barbarus, inquit, Latinis incultum, rusticum, absurdo ingenio, incivilem & morosum significat. Sic inculata loca Barbara dicuntur à Cl Mario Victore lib.2.v.8.

Mirabile quali

Ore rudes stupeant tam barbararura coloni.

v.517. AVERSI) Ita rectè legit ibid. Barth. pro toto orbe velut remotis. Videturq; alludi ad ista Virgilii Æneid. I. Nec tam aversus eques Tyriæ Sol jungit ab urbe.

v.526. VETERIS SAT CONSCIA LUCTUS SILVA PADI) Ovid.2 Metam.V.N.1. Pont. 2. v. 33.

v.531. CONDITA PERGUNT ORDINE CUNCTA SUO) Confer Boeth. lib.4. met. 6. Vide Marquard. Freher.lib.2. parerg.c.5.

v.533. FIYA MANENT) Joseph. Iscan. lib.3. v. 135. Stant fata tenore fixa suo.

v.533. SANGUIS NOSTER) V. N. ad Horat. XVI. Epos. v.9. supra 10.524. 819. lib.4. v.126. 255. 347. lib. 3. v.476. lib.6. v.49.137.594.

v.539. UNDAT EQUIS) pro, abundat. Claudian. 3. de raptu: Undaret neu silva favis. Iufra lib.5.v.303. lib. 3. v.524. Eryth. Ind. Virg. & Ind. Dracontii.

v.539. FLORE ETQ; VIRIS) infra lib 5.v.564. Variis floret via discolor armis.lib.6.v.493. Totuq; parumper flor. ret honos lib.7.v.77. Et armata florescant pube novales. Virg. 7. Æn. Floret terra viris. Joseph. Iscan. lib.2.v.1. Iam flaret Priamus populojo pignore felix. Lib. 6.v.741.

Florebant Asia fines, florebat opimis.

Troia suis, & rego potens; & militie tutu.

Vechner. hellenolex. 2. c.4.

v.541. AUSA MANUS) Manus; s̄pē pro multitudine,

dine, frequentia, turbâ. infra v. 628. Coit agrestum manus anxia. v. 711. 759. 767. lib. 2. v. 461. 640. 662. lib. 3. v. 71. 87. 94. 110. 267. 282. 429. 592. 770. 790. lib. 4. v. 323. 436. 494. 587. lib. 5. v. 23. 116. 143. 249. 353. 604. lib. 6. v. 173. 232. 286. 350. 369. 372.

v. 548. SENTENTIA) i. decretum seu conclusio, sive citra sive per consultationem. lib. 8. v. 339. prona haut dubii sententia patris. Sidonius: Tandem cunctantur sedis sententia. Virg. 4. En. v. 287. Hac alternanti prior sententia visa est. Ovid. i. Metam. Sic stat sententia.

v. 548. SENTENTIA MENTI FIXA) lib. 5. v. 288. Stat pectore fixum. Lib. 8. v. 405. Hec ubi fixa virtus. Statius. XI. Theb. v. 169. Decretum est fixum. Et i. Silv. carm. 2. v. 58. Nec cordi fixa voluntas.

v. 549. VENIET PHRYGIA PASTOR ABIDA) i. Paris: quôd de Homerus, Coluthus, ali.

v. 549. PASTOR ABIDA) Præpositio cum suo casu, pro adjectivo, nominis substantivo aspiratur: Et frequens in hoc est genere, pro abjectivo gentili primarium proprium ponere casu præpositivo. Virgil. 3. Georg. v. 2. Pastor ab Amphryse, pro, Amphrysus. Ovid. 3. Trist. 1. Navita ab Italia, pro, Italus. Vechner. i. hellenolex. c. 6.

v. 551. DONA) And. Schott. 2. Observ. c. 36. Damna ferat.

v. 551. SPES ET METUS) Donat. in Terent. Duo carnifices futurarum rerum sunt, Spes & Metus: Dolor enim & Gaudium presentium sunt. V. N. 2. Trist. v. 147.

v. 561. REBUR HERCULEUM) θύεται τηρητής πίνα, circuitio poetica, pro Herculem: ut virtus Castoris apud Horatium. Τηλεμάχοις, & sexcenta alia, Rittershus ad Oppian. i. Hal. v. 105. Vechner. 2. Hellenolex. c. 8. Barth. ad Ceiria. n. 136. infra lib. 2. v. 648.

virtus Bobrycis. lib. 3. v. 85. *vis Achivum.* lib. 6. v. 683.
vis ducum. lib. 8. v. 335. *stiri violentia.*

v. 563. TENDITE IN ASTRA) V. N. ad Horat.
XVI. Epod. v. infra v. 576. 609. lib. 2. v. 311. lib. 3. v. 646.
451. lib. 1. v. 722.

v. 563. MUNDO) Sæpiuscule Mundus pro solò cælō.
Seneca Herc. Fur. v. 17. *Mundus puella ferta Gnoſſiacas*
gerit. Claudian. *Firmior Herculeā mundus cervice peper-*
dit. Barth. ad Cœtin n. 7.

v. 563. SALCO) Jucundissima translatio; quā utitur &
Prudentius Cathem. 12. v. 59. Quā stella sulcum traxerat.
Jovencus lib. 1. Ecce via medio stellam præcurrere cer-
nunt Sulcantem flammis auras. Virg. 2. Æneid. v. 697.
Tum longō limite sulcus dat lucem. Lucan. lib. 10. Quām
solet aetherio rampas decurrere sulco. Et lib. 5. Lapsa per
altum æra dispersos traxere cadentia sulcos sidera.

v. 570. FRATRESq; PETIVIT TYNDAREOS)
Hygin. fab. 14. Gyrald. hist. Deor. Syntag. 5. p. 180. Lib.
3. v. 366. Astroj. eomantes Tyndaridas.

v. 572. LUMENq; PURPUREUM) Quicquid pulci-
tudine, & aménitate & lóbentiâ aliquâ est conspicu-
um. id purpureum autores nominant. Vide ad Ecleg.
9. Virgilii, & Ind. Dracontii. infra lib. 3. v. 177.

v. 573. MISERIS OLIM IMPLORABILE NAUTIS)
Theocrit. in Bioscuris v. 17.

εἰπεντος ὑμεῖς τε καὶ οὐδὲ δλαστέ νῆες,
σὺ τοῖνιν γένεταιον διαμένοις θυέος.
αἴψα δὲ δορλήγεταις μοι, λεπταρχὴ δὲ γαλάτα
απέλαγχο, νεφέλαρχὴ δὲ διεδραμούς ἄποδε ἄλας.

v. 577. ALIS) Venti videlicet alati singuntur ob ce-
leritatem. infra v. 616. Nocti concolor alis Notis. &

v. 577. Lib. 8. v. 323. Volvorum gens turbida fratrum.

Ovid.

Ovid. i. Metam. v. 263. *Madidis Notus evolat alis.* V. N.
3. Trist. 10. v. 45. & 1. Pont. 6. v. 72.

v. 579. *NIGER PONTUS*) Homero θυρῷ & μέλανες
νοτίοι.

v. 579. *AEQORE TRINACRIQ.*) Parthas. epist. 2.
T. I. Crit. p. 729.

v. 580. *STAT RUPES.*) Confer Virgil. 10. Aeneid.
v. 693.

v. 580. *QUOT IN AETHERA SURGAT MOLIBUS.*
Non dissimile illud est Virgilii de queru, 4. Aeneid.

v. 445.
Ipsa heret scopulis, & quantum vertice ad auras

Aethereas, tantum radice in tartara tendit.

v. 585. *LATUMQUE PROFANTUM.*) pro lato pelago. Turneb. 23. c. 27. vide supra v. 160

v. 586. *MISCERE POLUMq; IN FELIXq; FRE-*
TUM) Virg. i. Aeneid. v. 137.

Iam cælum terramq; meo sine Numine venti
Miscere, & tentas audetis tollere moles.

v. 589 *CUM FLENS SICULOS OENOTRIA FINES*
PERD.) vide Virgil. 3. Aenid. v. 414. & seqq.

v. 607. *VINCERIS & CARCERE*) V. N. ad Dra-
cont. v. 528.

v. 610. *NIL MEA PECTORA TANGUNT*) Schott. lib. 2. Observ. c. 57. legi mavult, pignora. Nam Zethem & Calain, Boreæ filios, ex Orithyia, intelligit. &c. Sed Barthius lib. 18. c. 21. peccatis pro re carissi-
mâ: & hic, quod est, affectus mei non moventur.

v. 613. *CUNCTI FRÆMERE INTUS & POSCERE.*) per euallagen, pro siemebant & poscebant. Infra lib.
2. v. 47. 457. 498. 519. 526. lib. 3. v. 63. 94. 2. 6. 600.
lib. iv. 493. 688. lib. 5. v. 127. 171. 256. 267. 364. 670.
lib. 7. v. 237. 611. 622.

v. 615. FUNDUNT SE CARCERE LÆTI) Poeticæ
temporis descriptio; cui gemina germana apud
Virg. i. Æneid. Lucan. lib. 5. Statuum 3. Theb. Ovid.
1. Trist. 2. & Metam. XI. v. 481. Senecam Agamem.
Museum in Leandro. Achill. Tatium lib. 3. de amor.
Clitoph. & Leucippes.

v. 616. NOCTI CONCOLOR) Ovid. 1. Metam. v.
263. Madidis Notus evolat alis, Terribilem picea testus ca-
ligine vultum. infra lib. 2. v. 506. Nubiferi unda Noi.
Statius 5. Theb. Niger imbris Auster.

v. 617. NIMBORUM CUM PROLE Notus) Joseph.
Isca. lib. 4. v. 294. Nimborum pincerna Notus. Cal.
Rhodig. lib. 5. c. 7. autor est. Augustinum nominasse
Austrum pincernam plaviarum, ut Hieronymus Aqui-
lonem Scopam viarum. V. N. ad Horat. XVI. Epod.

v. 618. MULTA FLAVUS CAPUT EURUS ARENA) Venit, quorum vi cumulatur arena, & procellis & a-
rena singuntur coronati, ut hic de Eurō cecinisse Val.
Flaccus. Carol. Paschal. 4. Coron. c. 2. Virg. 7. Æneid.
v. 31. Tyberinus multa flatus arenā.

v. 619. RAUCOQ; AD LITTORATRACTU FRETA
FERUNT) V. N. ad eclog. 9. v. 43. & ad eclog. 5.
v. 83.

v. 620. TRIDENTIS REGNA) Supra v. 194.
v. 622. PICEO CÆLO) Mox v. 627. picei poli. lib. 2.
v. 115. Piceo nimbo. v. 517 piceo celo, lib. 3. v. 194. piceo
polo. v. 134. piceos globos. v. 576. piceus sudor. v. 437. pi-
cae oves.

v. 624. PURPIS IN OBLIQUUM) Basili. Seleuc. orat.
3. in Davidem, :

v. 626. TURBO) Turbo dicitur, qui repensius flbris
prosilit, atq. universa perturbat. Apulei de mundo.
Paulo ante v. 614. Valido contortam turbine portam Im-
pulit Hippotades, vide lib. 2. v. 50.

v. 627.

v. 627. CUM PICET FULSERE POLI) M. Anton.
Sabell. T. 1. Crit. p. 178. Ovid. XI. Metam. 523.

Prabentq; micantia lumen

Fulmina : fulmineis ardescunt ignibus unde.
Achilles Tatus lib. 3. πέπισθεντος ιων ταῖσι, μυκῆται δὲ βρεγμοὶ
εποδοσ. καὶ τὸν ἀέρα γενίστησι θεοῖς.

v. 630. MISSOSQ;) A Schott. 2. observ. c. 39. legit
ex conjecturā, iussosq;.

v. 734. ÆGON) Turnebo 19.c. 2. Ægon hīc est Ægæum
mare. Statius §. Theb. v. 56. Innumeris quas spumiser
adscit Ægon, infra lib. 2. v. 365. Eurus intonat Ægæo.
lib. 4. v. 714. Nec tantas quamvis Tyrrhēnus & Ægon
volvat aquas. vide infra lib. 2. v. 365. Supra v. 160. Es
Ægai super effugit alia profundi. v. 561. Tunc oculos Ægæa
refert ad carula.

v. 635. CYANÆ CONCURRENT ÆQUORE CAU-
TRS?) Supra v. 59. Certus, Scythico concurrere ponte
Cyaneas. Ubi Maselius: Cyanea insula sunt in Ponto sebi
mari Euxino. Lib. 2. v. 381. Bum spes mibi sistere montes
Cyaneos. Lib. 5. v. 482. Cyaneos iterare fragores.

v. 637. SE PONITE) i. removete à spē vestrā & ava-
ritiā aut gloriae sui sacros illos & Diis solis pervios
fluctus. Seponere, est removere atq; precul ponere.
Sic Propert. 1. 21.

At comes invicti juvenis processerat ante

Raram sepositi querere fontis aquam.

Martialis spectac. 3. Quatam seposita est, quae gens tam
barbaras Barth. lib. 22. c. 19. Et lib. 56. c. XI. Est ama-
rum opprobriiq; plenum convitium, quod sibi iphis
faciunt deprehensi ob stultitiam suam miseri illi te-
meratores sacrorum fluctuum. Seponite, significat,
ite nunc, vilipendire, contemnere, nullius precii exti-
mate fluctuum truculentiani.

v. 637. SACROSQ; FLUCTUS) Sacros appellat fluctus,

qua antè v. i. vocavit Deum freat. Gifan. Ind. Lucrez. p. 402.

v. 638. SEGNI OCCUMERE LETHO) Est enim genus miserabile lethi, ut vocat Ovid. i. Trist. 2. v. 51. εἰς τύπον ὀλέσῃ. Hesiodor. 2. ἐπιγ. v. 310. δεινὸς οὐ πόντες κύμασι πήματι κύρσαν. Id Homero est Odyss. v. λαδυγάλεω θεατῶν ἀλάναν. quod And. Divus vertit. ingloria & molestia morte perire. Confer Tiraq. de nobilit. c. 31. a. 574.

v. 643. PUPPIS MARE SORBET) Seneca Octav. v. 312. Quae (ratis) resoluta Robore labens pressa dehiscit; Sorbetis mare.

v. 646. TRIFIDA NEPTUNUS IN HASTA) Supra v. 620. tridentis regna. Tridentis, qui Neptuno tribuitur, denotat triplicem aquarum qualitatem: Salsam, cuiusmodi est maris; dulcem, qualis est fluviorum; Mediæm, qualis est lacuum & stagnorum. Ab hoc ἄριστην λάχινον, ut nuncupat Callimachus hym. in Delam. v. 31. Neptunus dictus est ἡρακλεός & ἐνίριαν. Alii nominarunt ἵπποτεῖαιν. ἀγριαντεῖαιν. Pindarus. ἥριανον σιτον. Epig. Gr. χαλκοτορθον ἔχων χείρεσι ἥριαν. Orpheus.

v. 647. CAPUT EXTULIT) Confer hæc cuim Virgilio i. Æn. v. 647.

v. 651. MALIS CLAMORIBUS) Intelligit naufragorum morticinos planetus. Et Malus pro lethali non nunquam accipitur. Ita Calpurnius ecloga 3. v. 89. Hoc tamen antè malā figentur in arbore verses. Ibi Barth.

v. 652. SÆVUS PLEIADE TAURUS) lib. 2. v. 357. lib. q. v. 267. lib. 5. v. 305. V. N. ad Hilarii Genes. v. 69. Statius 4. Thebaid. v. 119.

Persea neg. enim violentior exit
Annis humo cum Taurum aut Pleiades haust aquositas
Spumens, & genero tumult Jove.

v. 660. RESERATA DIES) Jucunda translatio; quasi
Con-

Condom & promum appellant Solem autores. Boeth. lib. i. met. 3. Et clausum referet diem. Statius 5. Theb. v. 489. Vix referata dies. Martian. Capella lib. i. de Phœbe: Atq; idem pallio rutilante, ac referato stellantis poli lumine Sol repente clarus emicuit. Sedulius lib. 3. Clara renascentis referat spiramina luce. Sic Lucret. lib. 1. v. 11°. Et referata viget genitalis aura Favoni. Statius lib. 7. Theb. v. 483. Referare viam. Et 2. Achill. v. 320. referato lumine. Seneca Troade v. 353. Referare polum. Agamem. v. 756. referate paulum terga nigrantis poli.

v. 660. CÆLUHQ; RESOLVIT ARCUS) Iridem sive Areum cœlestem serenitatis esse indicem ait. Natal. Com. lib. 8. c. 20.

v. 667. SALMONEUS, NONDUM ILLE FURENS) V.N. in Ibin. v. 465. & prov. Alter Salmoneus.

v. 672. DI, QUIBUS UNDARUM) Æneid. 5. v. 235. DI, quibus imperium pelagi. Infra lib. 3. v. 258. DI maris!

v. 672. TEMPESTATISQ; SONORÆ) Æneid. I. v. 57. Luctantes ventos tempestatesq; sonoræ Imperio premit.

v. 677. HABET) A. Schott. 2. Observ. c. 39. n. 2.

v. 681. PATRIÆQ; AMPLECTIL MINA PORTÆ) Et postes domorum, & portæ unum limina amplecti lolebant, qui profugi exultatum ibant; aut peregrinatum, dum absfutri domo: Idem etiam reduces osculari & amplecti ea solebant. Turheb. lib. 22. c. 27. infra lib. 2. v. 168.

682. ARAS PASCIT HONOS) Sacrificia Diis propter honorem offerebantur. Unde πυρ τῷ θεῷ dicit Jamblichus c. 1. ἀντὶ γένεσι. Et s. n. πυρι αἱ γοῖς. Xenophon Δασκαλ. lib. 1. ἀπὸ σόμιζε τὰς γέρεις πυρας τῷ διοικητῶν πυρις μάλα καιέειν. Sic Honos Latinis. Virg. 3. Æneid. v. 118. Sic fatuus meritos arie

maestavit honores. Desid. Herald. animadv. ad Jam-
blich. c. 5. Ovid. 8. Metam. v. 746.

— Qui numina Divum

Sperneret, & nullos aris adoleret honores.

Infra lib. 2. v. 651.

Templisq; sacros largitur honores. Infra v. 740.

Largus stagnata honor.

v. 686. ORITUR CLAMOR DEXTRÆ q̄3 SEQUEN-
TUM VERBA) Lips. lib. 4. de Milit. Rom. dial. 9.

v. 687. OBSECRAT) A. Schot. 2. obser. c. 57. legen-
dum censet, obserat igne domos. vide.

v. 688. CALABRI POPULATOR SIRIUS ARVI) Calabriam Canis caelestis sive Sirii flammis obnoxiam, statuit, ut & Horatius Epodon Odâ primâ:

Non ut juvenis illigata pluribus

Ara rauitanuntur mea:

Pecusve Calabris ante fidus fervidum

Lucana mutet pascua.

Uterq; autem gregibus eō tempore imminentem pe-
stilentiam denotat Barth. lib. 57. c. 14. Joseph. Iscan.
lib. 4. v. 257. Jejuni populator Sirius anni. Scal. ad Man.
lib. 5. v. 208. Ardores Canticulares iram Deorum, sive
Jejunia, quasi quandam virtutis majorem vocat Vale-
rius: eoq; nomine ait illud astrum à Calabris propi-
tari: Sed & Aristaeus, Apollinis & Cyrenes filius',
aram τηνείς Διὸς in insulâ Ceo statuit, & ipsi quoque
Sirio astro, ut Apollonius ait lib. 2. hostias immolavit,
v. 529. ubi Scholia festes. Idem igitur apud Calabros fie-
bat, quod in Ceo insulâ.

v. 692. VOLATIMMISSIS CAVA) Lib. 8. v. 139. Fa-
git immisiss nam puppis habentis. Virg. 5. Æneid. Furit
immisiss Vulcanus habentis.

v. 692. HABENIS) Ita Oppianus quoq; χαλινά
οὐρῆς dixit i. Hal. v. 359. & alib: χαλινὰ οὐρῶν.

v. 692. VOLAT) Basil. Seleuc. p. 141. καὶ στύφαρεν τὸ

πένθος

τρεῖς φερόμενοι πτερύς δίκην παρεγένεται τὸ σκέψον
Infra v. 746. Volat ille mari. Lib. 2. v. 614. mediasq; im-
tervolat urbes. Hinc navium ala, vela. Lib. 2. v. 580.
Panditur hinc totis in noctem carbasus alis. Æschylus
Prometheo λινότερην ναυπήλων ὀχηματά dicit; quod Scho-
lia stes interpretatur τὰ ἔχοντα τὰ ἄργυρα ὡς το τερρ. V.N.
ad Horatii Oden XVI. Epod. v. & infra lib. 2. v. 580.

v. 693. IN FUNDITQ; SALUM) Virg. 5. Æneid. v. 142.
Infundunt pariter sulcos, et tumq; debiscit Convulsum remis
rostrum tridentibus equor. Græci καρροτενούσιων vel
κύμα. Vide Franc. Nansium super Johan. c. 6. v. 75.
& 105.

v. 793. SPUMAS VOMIT ÆRE TRIDENTI) Non-
nus lib. 39. v. 307. de remigantibus:

πόντον ἀμοιβάδοισιν ἀναχίζοντες ἐρεμοῖς
κυανέην λαύριον ἐπιποντερην χύνον ἀφρᾶ.

Ære tridenti, est rostrum trifidum. Eryth. Ind. Virg. & And.
Schott. 2. observ. c. 2.

v. 699. MENSQ; MALI PRÆSAGA) Virg. 10. Æneid.
v. 843. Agnovit longè gematum presaga mali mens. Achill.
Tatius lib. 6. Ψυχαὶ δὲ τε φύκεστι μακρίδες τῶν κυανῶν. Vide
Comment. Terent. p. 336.

v. 707. OBICE PONTI) Fest. Obices, pessuli sera.
Pererr. Obex significat objectum sive objectionem cuius-
cumq; rei. Silus lib. 4.

Hinc robora portis

Et fidos certant obices arcessere silvâ.

Recte scribitur Objex. Statius 3 Theb. v. 673.

Cum vagus (torrentis) in campos frustrâ prohibentibus
Objicibus resonant permixtâ turbine recta, &c. (exit
Alcimus Avitus lib. 4.

Obice ruptâ

Seruit laxatis excurrens humor habenis.

Ubi femineo genere legitur. Prudentius Hamartig.

v. 876.

— Involvit vitreō quos lucida palla
Objice. Et v. 910.

— Nullō obice rerum difclusa.

Licentiosè autem consonans eximitur, cum hæc vox
corripitur, ut in adicit, abicit, obicit. Barth. lib. 35. e. 10.

v. 709. ÆRISONA IDA) Ida in Cretâ, in quâ Cu-
rætes Jovis vagitum.

— quondam occultasse feruntur.

Cum pueri circum puerum pernīce choreā

Armati in numerum starente, pernīce choreā

Armati in numerum pulsarent cibis ara.

Lucret. lib. 2. v. 634. Callimach. hym. 1. v. 52. Seneca
Herc. Oer. v. 1876. Natal. Com. lib. 2. c. 1. Infra lib. 3.
v. 28. Dindymon nominat montem ærisenum.

v. 709. VOLUCE R Cum DÆDALUS) Ovid. 8.
Metam. v. 183. Seneca Herc. Oer. v. 683. Natal. Com.
lib. 7. c. 16.

v. 719. DISCRIMINA LETHI MILLE) Mox v.
732. Infelix jam mille furoribus Hamus. v. 759. Mille ciere
mantūs. Supra ad v. 382.

v. 727. FURIIS IRAq; MINACI TERRIBILIS)
Virg. 4 Aen. v. 376. Heu furiis incensa feror. Infra lib. 2.
v. 80. Nec te furiis & criminē matrua Terra fugat. v. 162.
Hisdemq; Amithaon's implet Oleniig; domum furiis. lib.
3. v. 589. 691.

v. 730. ITq; REDITq;) Lib. 7. v. 229. Qua redit itq;
dies. Lib. 8. v. 331. Itq; redit q; ratus, Ovid. 5. Trist. 8. Per
medias in equis itq; redit q; vias.

v. 730. RERUMq; ASPERRIMA VERSAT) Supra
v. 32. Lethiq; vias ac tempora versat. Lib. 3. v. 368. tristissi-
ma rerum. Dicitur aspera rerum, ut amara curarum,
spud Horat. 4. Carta 1. Futura rerum praesagire. Apulej.
Apolog. Vechner. 1. hellenolex. c. 4. Infra lib. 3. v. 694.
ardua montis, lib. 8. v. 38. Indigna viarum. lib. 7. v. 199.

cassidæ

affidis ima. Et v. 301. belli diversa. Et v. 503. murorem extrema. V.N. ad Hilarii Genesin v. 121.

v. 731. THYON EUS) Bachus inter cætera etiam appelletur *Quarens* & *Quarvus*, à matre Semele, quæ & Quâna dicitur, ut est apud Svidan & Pindar. Pyth. 3. Hesych. *Quâna*, *Semelik*. Coluthus: & Διος τοῖος ἐπικτενὶς πόνητος οὐανών. Inde Horat. i. Carm. 17. Semeleius Thyonus. Nisi forte restiūs dicat *Quarens* δοῦλος & *Quarens*, & surendo, appellatum, ut & *Quarens*. Rittershul. ad Opian. p. 7. Natal. Com. lib. 5. c. 13.

v. 732. INFELIX HÆMUS) Ideò *Thraciam* vocat infelicem, quod mars in *Thraciâ* habitare, & in eâ regione semper cædibus indulgere fingeretur, ob bellitatem ejus gentis. Barth. lib. 33. c. 15.

v. 733. TARTAREO JOVI) i. Plutoni V.N. ad Symmach. lib. i. v. 357. Gyrald. hist. Deor. Syntag. 6. p. 190. Sic Claudian. i. de raptu v. 2. Junonem profundans nuncupat Proserpinam. Barth. lib. 23. Advers. c. 21. & ad Grati. Cyneget. v. 405.

v. 738. PREMENTEM CORDE METUS) Æneid. 3. v. ... Curam sub corde premebat. Et i. v. 213. Premit alatum corde dolorem. Lib. 10. v. 464. Magnumq; sub imo corde premit gemum.

v. 740. PHLEGETHONTIS OPERIS) Turneb. 22. c. 27.

v. 743. ET JAM) Haꝝ particulæ sèpenumero versum initianc: ut demonstrare conatur Robbig. lib. i. Robigal. c. 14. Exempla aliquot nostet suppeditat autor, supra v. 350. lib. 5. v. 71. 1. 9. 424. 427. 690. lib. 7. v. 189. & 389. lib. 8. v. 29.

v. 746. MITTE METUS) Lib. 5. v. 286. Dimitte metus.

v. 747. MAGIS ATQ; MAGIS) Lib. 6. v. 206. Turn magis atq; magis Tyndariden accendit amor. lib. 7. v. 65. Hu magis atq; magis rabie nunc nostra senectus Luxuriemq;

dedit. v. 472. Jam magis atq[ue] magis mentem super alta f[er]e
rebat aquora. Vide Comment. Terent. p. 213.

v. 753. IRARUM IGNES) lib. 7. v. 294. Tantâ pudor
astutâ irâ. Ignem paſſim pro irâ ponunt autores, & in-
ter Symbola Pythagoræ: Ignem gladiò ne scalpas, id
est, iratum ne lacesſas, ut explicat Gyraldus; qui tra-
dit, Agyptios, cùm iram & furorem anigmate decla-
rabant, craticulam effinxisse, cui ignis ſubiectus eſſet,
& cor illi ſuper impositum. Feruntur & adagia quæ-
dam, quibus ira igni comparatur. Ignem diſsecare, Lu-
cernam accendere poſſes. Vitg. 9. Aeneid. v. 66.

Igneſcunt ira, & duris dolor oſſibus ardet.

Vide Commentar. Terent. p. 496. & 651. & infra lib. 2.
v. 184.

v. 755. MEUS ES! Comment. Terent. p. 154.

v. 758. ERAGOR) Glos. Ἑραγόρη, ηνύπετο, Servius ad
I. Aeneid. Fragor à fractarum rerum nominatus eſt ſonitus.
Vide lib. 3. v. 403. lib. 4. v. 71. 260. 664. 674. lib. 5. v. 163.
482. lib. 6. v. 752. lib. 7. v. 528. Lib. 2. v. 389. fragor
eris.

v. 762. QUAM MULTA) I. quam ſaþe. vide doctiss.
Zinzerling. Promulg. Crit. c. 57.

v. 763. LUMINA) Salome: Lumina, oculi dicuntur,
quod ex his lumen manat, vel quod intrinsecus clausam
teneant lucem, aut extrinsecus acceptam viſiui praponendo
refundant. Glos. ὡφθαλμοί, lumina. pluraliter declina-
bitur. Sed Virgilius singulariter dixit, luminis. Supra
v. 334. dulci jam nunc preme lumina dextra. Infra v. 826.
lib. 2. v. 184. 464. 499. lib. 3. v. 278. 717. lib. 4. v. 70.
168. 367. 388. 757. lib. 5. v. 50. 340. lib. 6. v. 246. 277. lib. 8.
v. 60. 65. 204.

v. 766. ACUAT) I. instiget, impellat. Horac. in
Arte: Tyrtanisq[ue] mares animos in Martia bella Verſi-
bus exauicit.

v. 766. MUTABILE VOLCUS) Livius lib. 4. Nihil
tam

parem incertum, nec tam instabile, quam animi multitudo-
nis. Seneca Herc. Fur. v. 170. Fluctuq; magis mobile vul-
gus. Christ. in Johan. homil. 2. ο δημός εστι πεζαγμα
θούσιον γέμον καὶ ταραχῶδες, καὶ εἰς αὐλας τὸ πλίον συγκεί-
μενον, απλάς φερούμενον οὐ τῆς θελάτης κύματα πολλάκις
καὶ εἰς ποικίλα καὶ μεχομέρινα συνιστάμενον γνώμεν. Confer
Richter. ax. Polit. c. 339.

v. 768. M E Q U O Q; A I T , C A S U S C O M I T E M)
Spectamen fida conjugis. Ita Agathoclis uxor Theogeo-
na, cum à marito ægrè divelleretur, Nubendo se non
prospera taniū; inquit, sed omnis fortuna inisse societa-
tem. Justin. lib. 23. Et Martia Catonis apud Lucanum
lib. 2. v. 346.

Non melatorum sociam, rebusq; secundis
Accipit; in curas venio partemq; laborum.

Dam hī castra sequi, cur tutā in pace relinquerat?

Confer Ovid. i. Trist. 3. Franc. Barbarum de re uxori.
lib. 2. c. 1. Camer. medit. hist. cent. 1. c. 5.

v. 776. RERUM RUDIS) v. 828. primoq; rudem sub lu-
mine rerum te puer, &c. οὐτειργος πεζαγμάτων.

v. 776. RERUM) Lib. 2. v. 380. Me tecum solus in aequor
rerum traxit amor. Lib. 3. v. 16. Nosse animos rerumq;
vias. v. 349. Rerum labor omnis in auras solvitur. v. 779.
dum rerum patiens calor. lib. 4. v. 557. Rerumq; vias fo-
nemq; docebo.

v. 778. A T Q; O L I M L E T H I M E M I N I S S E P A T E R-
N I) Ergo νίπτος, δε πατέσσα μετένομος, παιδες κατατείποσ.
Adi P. Fabrum 3 Semelst. c. 8. p. 196.

v. 779. SACRA NOVAT) Supra v. 112. Solitosq; novat
Saturnia questus. lib. 2. v. 309. Jura novant. lib. 3. v. 421.
Vivaq; nitentia lymphis membra novat. Lib. 4. v. 528.
Prima Tonanti Sacra novant. lib. 5. v. 303. Multa ne-
vantem.

v. 779. S U B N O C T E C U P R E S S I) Infernalia sacra
sub umbrâ cupressi celebrati solebant; ut hic Valerius

docet. Est autem arbor funesta; de qua erudit. Kirch
mann.lib.1.de Faner. Rom.c.14.Barth.lib.36.c.15.

v.781. Cui CARULEÆ PER CÖRNUA VITÆ)
V.N. ad Prudent. peristeph. 14.v.1013. & 2. in Sym-
mach.v.1009.

v.786. TERGEMINAM HERAM) Hecate Triformis
à Senecâ Hippol. v.410. à Lycoph. τρίμορφη : Clau-
diano I. de raptu v.15. Termis Hecate variata figuris.
Auson.Idyll.XI. Tergemina est Hecate, tria virginis ora
Dianæ. infra lib.7.v.394. Diva triformis. Et v.313. no-
tis heram. Rationem appellationis exsnuat elegantiss.
Meurlius ad Lycoph.p.303. Natal.Com.lib.3.c.15. Cur
Heram dicat, vide apud Claudianum lib.2.de raptu v.
294. V.N.ad prudent. I. in Symmach. v.365.

v.789. PORTITOR) Charon; de quo Aeneid. 6.
v.268. Seneca Herc. Fur. v.763. Tibullo , Stygie. na-
vita turpis aquæ. Juvenali Sat. 3. Porthmeus , ubi
prolixè Scholiastes. Natal.Com.lib.3.2. vide infra lib.
6. v.159.

v.794. COGNITA BELLIS NOMINA) Græcani-
cum est. Ita dicimus, nomen agelli, pro, agellus. Albi-
novanus in epicedio Druſi : nomina magna locorum.
Scalig. in Catale&t.p.176. infra lib.3.v.562. magni re-
ferentem nomen amici. lib 4.v.136. Et casi moerentem no-
men amici. v.223. Qua maxima surgunt nomina. lib.3.
v.61.119. lib.7. v.275.

v.800. TERRAS OCULIS QUA PROSPERIS AE-
QUIS) Justitiam sive Nemesis facit omnitem; quam
Cointus Smyrn. lib.13 noctes diesq; pravorum
studia observantem, eosq; precipites ad penam ra-
pientem. Barth.ad Claudian.in IV. Conf.Honorii v.98.
Est videlicet Ǣsus Christus οφραλως eis in morte idem, juxta
Euripides in Phryxo. Vide Prudent. Cathem.2.v.105.
& ibid. notas.

v.801. ULTRICES EQ; DEÆ) Ultrices Deæ sceleris, Se-
deca

nece Octaviā v. 915. Eumenides Atheniensibus dictæ
eaurū Teat̄, autoribus Sophocle, Aristophane, Plu-
tarcho, aliis. Natal. Com. lib. 3. c. 10. infra lib. 5. v. 445.
Ullrices dira, vide Meursium lib. 4. Attic. lec. c. 1.
v. 801. FURORUM) 1. Furiarum; quæ à furore dictæ;
quo sontes homines ob conscientiam scelerum exagi-
tantur. Natal. ibid.

v. 802. PÆNA PARENTS) Pæna, Furia est, imò Fu-
riarum sive Furorum parens. Adi Scalig. in Catalogo.
p. 22. & seq. Tres autem Furia sive Eumenides dicun-
tut Pænæ. Vindictam enim omnium scelestè facto-
rum ad Furias referebant prisci. Silius lib. 2. Atq; o-
mnes adfunt Pæna. vide lib. 7. v. 147.

v. 803. SACER FAVOR) Sacrum dicunt poetæ,
quicquid religione aut opinione horrendum, aut alio-
quin terrible atq; reconditum obscurumq; est. Virg.
Æneid. 3. v. 57. Auri sacra fames, infra lib. 4. v. 185. Arma
sacra metu. lib. 7. v. 165. Illa sacrō quō freta venenō. vide
Barth. lib. 33. c. 15. Bezman. Orig. & Laurenberg. in An-
tiquario p. 396.

v. 813. INCONDITA) Reiantea ignotæ statum in-
nuit. Est enim Condere nonnunquam notum facere,
& ut aliquid in luminis oras prodire. Barth. ad
Claudiani epigramma 27. & lib. 29. c. 5. & lib. 45. c. 21.
ubi, inconditus, inquit, vagum, incompositum, semi-
perfectum nota.

v. 818. NEC MEMBRA SEPULCRÔ CONTEGAT) Talem nominitabant ἐξοπυρόν, ἐκσηνόδρον. Pecu-
liari enim significatione corpora, quæ iepulturā pri-
vantur, Projici dieuntur ἐκπινεῖται Cicero i. Tusc. Dis-
tior Diogenes, & id quidem stentius, ut Cynicus, asperius,
projici se jussit inhumatum. Seneca epist. 93. Utrum proje-
ctum eanes differant, ac consumatur — Canibus data pra-
da marinis; Quid ad illum? Desid. Herald. in Jamblich.
c. 10. Alex. ab Alex. lib. 3. c. 2. Boch. ad Psalm 78.

v.819. HÆC NOSTER DE REGE PIACHLA SAN-
cuis SUMET) Vide infra lib. 3. v.384.

v.837. HIC GEMINÆ PORTÆ) Virgil. 6.
Æneid.

v.844. CASTAQ: IN VESTE SACERDOS) Infra
lib. 3. v.423. *Castus*, purum sapere significat, Barthius,
præclarè de bonis literis meritus haec tenus, & mereri
quoq; porro studens, lib. 31. c.12.

v.845. LAMPADA QUASSANS) lib. 8. v.278. Primus
Ecce fero quatioq; hanclampada.

v.846. PROGEN ES ATLANTIS) V.N. ad Prudent.
I. in Symmach v.90. Natal. Cem. lib.5. c.5.

v.848. CAMPOSQUE) V.N. ad Horat. XVI. Epod.
v. 41.

v.848. UBI SOL) Nimirum in camp. Elysia Sol
perpetuus sine successione noctis luceat. Claudian. 2.
de raptu v.283. —— *Lumenq; videbis Purius*, *Elysi-*
unq; magis mirabile Solene, Barth. lib.45. c.12. Confer
Virgil. 6. Æneid v.650.

v.849. AFRICA DIES) Glos. *Apricus*, τέπτος ἐνύδριος.
Onomast. οὐρανίου. Beccan. Orig. *Apricum quasi Af-*
ricum, à Θεάνης, id est sine horrore, ήλιαζόμενος, ἐνύδριος.
vide & Istor. Orig. 14. c.8. & Festum. Lib. 3. v. 360.
Nilum apricum dicit.

v.849. THIASIQUE) V.N. ad Virg. eclog. 5.

v.853. POENA MANEAT) V. N. ad Horat. XVI.
Epod. v. Atq; hæc è libro primo, veluti metallæ è
suâ venâ, eruebant.

A D

LIBRUM II.

VERS. ALTA SECAT) Secare fluctus, aquor,
altum, poetis est navigare, ut Græcis κύματα
τίπεσσι. Oppian. Hal. I. v. οὔτε βυθῖσιν ἐπ'